

KINIMA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 452 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 27 ΓΕΝΑΡΗ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

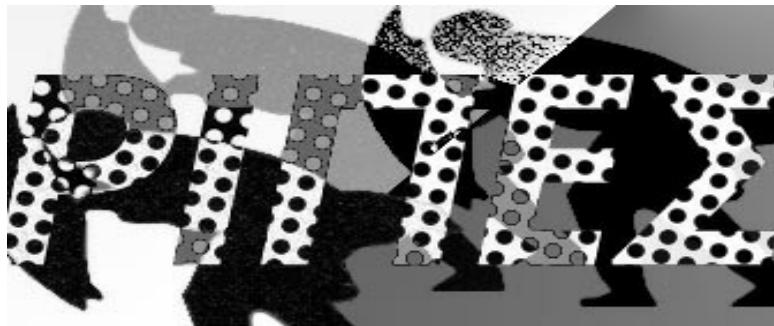
Όλοι σήμερα
στην πορεία
για την
Παλαιοστίνη
Μέγαρο
Μουσικής 12μ

ΚΙΝΗΜΑ ΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

27/1: Ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος - Βιετναμ: Ημέρα ειρήνης (1973 – συνθήκη Παρισιού / τερματισμός πολέμου) 27/1/1974: Θάνατος Γεώργιου (Διγενή Γρίβα) 75 χρ.) 27/1/1980: Θάνατος Στρατη Τσίρκα 27/1/1968: Αποφυλάκιση Μίκη Θεοδωράκη από τη χούντα 27/1/1888: Ιδρυση National Geographic 27/1/1945: Απελευθέρωση τελευταίων κρατουμένων του Αουσβίτς 27/1/1948: Γέννηση Mikhail Baryshnikov 27/1/1834: Γέννηση Dmitri Mendeleev 27/1/1936: Γέννηση Ismail Kadare 27/1/1944: Απελευθέρωση Λένινγκραντ 27/1/1990: Διάλυση ΚΚ Πολωνίας 28/1: Ημέρα εργένη - Rwanda : Ημέρα δημοκρατίας (1961) 28/1/1693: Γέννηση τσαρίνας Anna "Ivanonka" 28/1/1881: Θάνατος Φιοντόρ Μιχαήλοβιτς Ντοστογιέφσκι 28/1/1725: Θάνατος τσάρου Μεγάλου Πέτρου (κρυολόγημα) 28/1/1853: Γέννηση Χοσέ Μαρτί (Κούβα) 28/1/1976: Καθημέρωση δημοτικής γλώσσας στην εκπαίδευση 29/1: Παγκόσμια ημέρα κατά της λέπρας 29/1/1837: Θάνατος Αλεξάντρ Σεργκέγεβιτς Πούσκιν 29/1/1941: Θάνατος Ιωάννη Μεταξά (69 χρ.) 29/1/1983: Αναμόρφωση οικογενειακού δικαίου στην Ελλάδα – ίσα δικαιώματα στις γυναίκες 29/1/1860: Γέννηση Anton Pavlovich Chekhov 29/1/1814: Θάνατος Johann Fichte (51 χρ.) 30/1: Αγγλία: Ημέρα τάξης ευγενών (γυναικών) 30/1/1948: Δολοφονία Mahatma Gandhi (78 χρ.) 30/1/1923: Πρωτόκολλο Λοζάννης 30/1/1933: Ο Χίτλερ καγκελάριος Γερμανίας 30/1/1952: Δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις ελληνιδες 30/1/1991: Εκτέλεση X. Σαφίν από Dev Sol (Τουρκία) 30/1/1972: "Bloody Sunday" (Ιρλανδία) 30/1/1939: Ο Χίτλερ ζητά εξολόθρευση όλων των εβραίων της Ευρώπης 30/1/1965: Καθημέρωση 35ετίας δημοσίων υπαλλήλων 30/1/2000: Ρωσικά στρατεύματα καταλαμβάνουν το Γκρόσνι (Τσετσενία) 1976: Ο George Bush (πατέρας) 11ος διευθυντής CIA 31/1: Ημέρα ελληνικών γραμμάτων 31/1/1979: Εκτέλεση Πέτρου Μπόμπαλη (ΕΛΑ) 31/1/1949: Συνέρχεται στο βουνό η 5η ολομέλεια του ΚΚΕ (Νίκος Ζοχαριάδης) 31/1/1606: Θάνατος Gay Falks 31/1/1996: Ελληνοτουρκική κρίση στα Ιμια 1/2: Ημέρα Ανταρκτικής - Ιμπολ (Κελτική γιορτή) 1/2/1979: Επιστροφή Ayatollah Ruhollah Khomeini στην Τεχεράνη μετά από 15ετή εξορία (Παρισί) 1/2/1931: Γέννηση Boris Yeltsin 1/2/1978: Δολοφονία Αμπντί Ιπεκτί (Τουρκία) 1/2/1969: Ο Γιάσερ Αραφάτ ανακηρύσσεται πρόεδρος της PLO 1/2/1650: Θάνατος Rene Descartes 2/2: Παγκόσμια ημέρα υγρότων 2/2/1853: Γέννηση Γεώργιου Σουρή 2/2/1943: Νίκη σοβιετικών εναντίον γερμανών στο Στάλινγκραντ 2/2/1970: Θάνατος Μπέρτραντ Ράσελ (97 χρ.) 2/2/1848: Συμφωνία Μεξικό – Τεξάς, Νέο Μεξικό και Καλιφόρνια παραχωρούνται στην ΗΠΑ 2/2/1536: Ιδρυση Buenos Aires (Pedro de Mendoza) 2/2/1878: Η Ελλάδα κηρύσσει τον πόλεμο στην Τουρκία 2/2/1943: Εκτέλεση (Αθήνα) ελληνοπολωνού σαμποτέρ Γεώργιου Ιβάνωφ.

● «Σε βαθύ σκοτάδι οι έρευνες για την επίδεση στην αμερικανική πρεσβεία», συμφωνούν όλα τα δημοσιεύματα του Τύπου ●●● Καλά, ρε παιδιά, εσείς δεν είσασταν που μας λέγατε για τις δαυματουργές κάμερες, που φωτογραφίζουν ακόμα και κάτω από κουκούλα και τα λοιπά; ●●● «Μια λάμψη στην οδό Λαμψάκου έχουμε», λέει με πικρό χιούμορ ο Πολύδωρας ●●● Ας παραδεχτούν επιτέλους, ότι τα τρομοκράτρια τους δε μπορούν να τους προστατεύουν ●●● 60% υπέρ των χαφιεδοκαμερών, λέει ένα γκάλοπ ●●● Φαίνεται πως οι Ελληνες γουστάρουν να τους παίρνουν μάτι σε κάθε τους βήμα ●●● Τι είπατε; Οτι κανείς δε γουστάρει; Ναι, αλλά το γκάλοπ; ●●● Ψάξτε, λοιπόν, να βρείτε τι σημαίνει γκάλοπ σ' αυτές τις περιπτώσεις ●●● Με ποιους μηχανισμούς διαμορφώνεται η αποδοχή ή μάλλον υποβάλλεται η επιδυμητή απάντηση ●●● Πάλι δοντάκια βγάζει ο Πρετεντεράκος και κλαίει το χρυσό μου ●●● Δώστε

του μια πιπίλα να ησυχάσει ●●● Και δεν δέλω υπονοούμενα, εντάξει; ●●● Αντε τώρα να βγάλεις άκρη με το μπατοσουνδικαλιστή που δήλωσε ότι η ρουκέτα κατά της πρεσβείας ήταν του κοινού πονικού δικαίου ●●● Ρε, λέτε να τον έβαλε ο Πολύδωρας; ●●● Διότι, το γαρ πολύ της δλίψεως γεννάει μαλακίαν ●●● Μεγάλη διαφημιστική καμπάνια της «Ελευθεροτυπίας» ●●● Save Alekos ●●● Ολοι οι άλλοι να πάνε να γα....ν, όπως είχε συλληφθεί να λέει εκείνος ο αστέρας της ποδοσφαιρικής παράγκας ●●● «Η παράγκα

του Νέου Κόσμου», ωραίος τίτλος ●●● «Οι αλλαγές δα γίνουν, δα περάσουν και δα εφαρμοστούν οπωσδήποτε», δήλωσε η Γιαννάκου από το βήμα της ΚΕ της ΝΔ ●●● Η απάντηση στους δρόμους ●●● Η αλαζονεία και η ιταμότητα της κυρίας πρέπει να τσαλακωδούν ●●● Μηράβο στον Γ. Αυγερόπουλο για την εκπομπή σχετικά με την εξέγερση της Οαχασα (NET, 22.1.07) ●●● Ο «Εξάντας» είναι μια όαση στην τηλεοπτική έρημο (ιδιωτική και δημόσια) ●●● Τι κοινό έχουν η Μιμή με τον Κοκό; ●●●

◆ «Τον Γιώργο δεν τον ενδιαφέρει να γίνει απλά πρωθυπουργός και να είναι αρεστός, αλλά να πείσει τον κόσμο ότι έχει όραμα για τη χώρα που πρέπει να αλλάξει νοοτροπία». Συνεργάτες του Γιωργάκη μιλούν στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» και μας δίνουν το στήγμα του. Ο Γιώργος έχει όραμα για τη χώρα και οι κάτοικοι της πρέπει ν' αλλάξουν νοοτροπία, για να προσαρμοστούν στο όραμά του. Ποιος είναι, ρε παιδιά, ο Ναπολέοντας;

◆ Καλά, δε χρειάζεται να είσαι και ο Ταλεϊράνδος για να καταλάβεις ότι η ΝΔ θα σπρώξει τον Παπαθεμέλη να κατέβει με κόμμα στις επόμενες εκλογές. Από πού θα κόψει ο Παπαθεμέλης; Από το ΠΑΣΟΚ και από το ΛΑΟΣ. Με τι δικτύωση που έχει στην προσωπικότητα της ανεξάρτητης Δικαιούσην;

◆ Υποκλοπές τέλος και επισήμως και χωρίς παράτες. Η τελευταία παράσταση της αντιπολίτευσης δόθηκε -όπως το προβλέψαμε την προηγούμενη εβδομάδα- στη Βουλή με δύο προτάσεις για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής (μία κοινή ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ και μία του Περιοσού), τις οποίες απέρριψε χωρίς πολλά-πολλά η κυβερνητική πλειοψηφία. Παπανδρέου, Αλαβάνος, Παπαρήγα πήγαν στη Βουλή (οι δύο πρώτοι μιλησαν κιόλας). Ο Καραμανλής, φρονίμως ποιών, έμεινε στη Ραφήνα και εβλεπεις DVD, αφού πρώτα πέρασε για χαβαλέ και από μια εκδήλωση γυναικών της ΝΔ. Παυλόπουλος και Παπαληγούρας οχυρώθηκαν πίσω από την «ανεξάρτητη Δικαιούση»: αν βγάλει αυτή πόρισμα, τότε θα κάνουμε και εξεταστική επιτροπή!

◆ Ένας δεξιός αρθρογράφος έχει το θάρρος (ή το θράσος) να βγει και να γράψει αυτά που διάφοροι κλαυθμητήριζοντες «αριστεροί» δεν τολμούν να πουν: «Σπήν πράξη, το άσυλο οδήγησε στην άρση του κρατικού μονοπάλου της βίας στο χώρο των πανεπιστημάτων. Το κρατικό μονοπάλιο της βίας

ή αν μαζέψει αυτός διαρροή από ΠΑΣΟΚ-ΝΔ που θα πήγαινε στο ΛΑΟΣ, ο Καρατζαφέρης μένει εκτός Βουλής, τα φτερά του κόβονται και η ΝΔ παύει να αισθάνεται απειλή στα δεξιά της. ◆ Υποκλοπές τέλος και επισήμως και χωρίς παράτες. Η τελευταία παράσταση της αντιπολίτευσης δόθηκε -όπως το προβλέψαμε την προηγούμενη εβδομάδα- στη Βουλή με δύο προτάσεις για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής (μία κοινή ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ και μία του Περιοσού), τις οποίες απέρριψε χωρίς πολλά-πολλά η κυβερνητική πλειοψηφία. Παπανδρέου, Αλαβάνος, Παπαρήγα πήγαν στη Βουλή (οι δύο πρώτοι μιλησαν κιόλας). Ο Καραμανλής, φρονίμως ποιών, έμεινε στη Ραφήνα και εβλεπεις DVD, αφού πρώτα πέρασε για χαβαλέ και από μια εκδήλωση γυναικών της ΝΔ. Παυλόπουλος και Παπαληγούρας οχυρώθηκαν πίσω από την «ανεξάρτητη Δικαιούση»: αν βγάλει αυτή πόρισμα, τότε θα κάνουμε και εξεταστική επιτροπή!

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

αποτελεί όμως προϋπόθεση για να ισχύσει το κοινωνικό συμβόλαιο, για να υπάρξει κρατική οντότητα. Με απλά λόγια, στα πανεπιστήμια σήμερα έχει αφεθεί η κυριαρχία της ελληνικής πολιτείας που δεν έγινε. Τώρα τρέχει την Quantas στα δικαστήρια, ζητώντας αποζημίωση για προσβολή της ελευθερίας της έκφρασης! Για να δούμε τι θα πει η «ανεξάρτητη Δικαιοσύνη».

◆ Ο 55χρονος Τζέισον Αλεν ταξίδευε από το Λονδίνο στη Μελβούρνη φορώντας ένα T-shirt με τη φωτογραφία του Μπους και τον τίτλο: «Ο υπ' αριθμόν ένα τρομοκράτης». Δεν του επέτρεψαν να επιβιβαστεί αν δεν έβγαζε το μπλουζάκι, πράγμα που δεν έγινε. Τώρα τρέχει την Quantas στα δικαστήρια, ζητώντας αποζημίωση για προσβολή της ελευθερίας της έκφρασης! Για να δούμε τι θα πει η «ανεξάρτητη Δικαιοσύνη».

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μην περιπλανάστε σε ατραπούς δρόμους, οι οποίοι πιστοποιούν την ανικανότητά σας να οργανώσετε επιχειρήματα και κριτικό λόγιο και εν τέλει αντιπολιτευτικό λόγιο! Κάντε καινούριες σκέψεις! Κοιτάξτε το τοπίο πως λειτουργεί υπεύθυνα η Νέα Δημοκρατία. Μην δαιμονολογείτε για τις διεθνείς σχέσεις και το παγκόσμιο παρακράτος. Παρακολουθήστε που πάει το ρεύμα το κοινωνικό, το πολιτικό, που φέρνει τη Νέα Δημοκρατία να είναι σε θέση να πάρει ξανά την εντολή και την εμπιστοσύνη από τον ελληνικό λαό, γιατί σέβεται τον λαό, τον υπηρετεί αυτόν και την αλήθεια! Βύρων Πολύδωρας

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <>Κ>>**

- Ο Β.Ζ. 50 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

■ Δεν εκδίδεται ο Τζ. Ασθάμ

Ομόφωνα απορρίφθηκε από το Συμβούλιο Εφετών το αίτημα έκδοσης στο Πακιστάν του Τζαβέντ Ασλάμ. Μάλιστα, στο σκεπτικό της απόφασης συνδέεται έμμεσα το σχετικό αίτημα του δικτατορικού καθεστώτος Μουσάραφ με την υπόθεση της απαγωγής των Πακιστανών μεταναστών, την οποία πρώτος είχε καταγγείλει ο Ασλάμ με μηνυτήρια αναφορά του στην Εισαγγελία Πρωτοδικών.

Για δεύτερη φορά, δηλαδή, ο δικαστικές αρχές δέχονται ότι η υπόθεση της απαγωγής είναι υπαρκτή, γεγονός που έχει αρνηθεί κατηγορηματικά η κυβέρνηση με τους πρώην και νυν υπουργούς Δημόσιας Τάξης Γ. Βουλγαράκη και Β. Πολύδωρα. Το μέγια πολιτικό πρόβλημα εξακολουθεί να υφίσταται, γι' αυτό και η κυβέρνηση, πονηρά σκεπτόμενη, φρόντισε να μην αναμιχθεί (φανερά τουλάχιστον) στην υπόθεση της έκδοσης.

ΥΓ: Εάναν γραφεί τα παραπάνω, όταν έγινε γνωστό ότι ο εισαγγελέας εφετών άσκησε έφεση κατά της ομόφωνης απόφασης του Συμβουλίου, παραπέμποντας την υπόθεση στον Αρειο Πάγο. Μπορεί φανερά να μην αναμίχτηκε η κυβέρνηση, όμως αυτή η εισαγγελική κίνηση, προκλητική στην ουσία της, έχει το άρωμα του κτηρίου της λεωφόρου Μεσογείων. Μόνο αφελείς θα πίστευαν ότι ήταν μια προσωπική ενέργεια του εισαγγελέα.

■ <Δαγκώνει> o

κουμπάρος

«Τις χειροπέδες τις ειδάτε;». Αχ, ρε έρ' με Ζαγορίτη, βιάστηκες πολύ να μας πεις για τις χειροπέδες στα χέρια των «κουμπάρων» που κατηγορούνται για μίζες στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Ελεύθερος πριν παρέλθει δίμηνο ο «αρχικουμπάρος» Π. Αδαμόπουλος, διόλεξε την εφημερίδα ενός εκ των «νταβατζήδων» (που τους θυμηθήκαμε τώρα); για να «δαγκώσει» -και ούρια μάλιστα- τα κυβερνητικά στελέχη που τον έριξαν βορά στα πλήθη.

Και τι δεν είπε στη συνέντευξή του στο «Εθνος» ο πρώην γενικός διευθυντής της Επιτροπής Ανταγωνισμού: Οτι οι Δ. Σιούφας και Γ. Παπαθανασίου επιχείρησαν να τον μεταπείσουν, όταν εισηγήθηκε την επιβολή προστίμων ύψους 4 εκατ. ευρώ στα ΕΛΠΕ για σύσταση καρτέλ στα αεροπορικά καύσιμα. Οτι δέχτηκε πιέσεις από τον Γ. Παπαθανασίου, προκειμένου να ασκήσει διακριτική μεταχείριση υπέρ της «Nestle», μη λαμβάνοντας υπόψη συγκεκριμένες καταγγελίες. Οτι ο Παπαθανασίου τον πίεσε να τηρήσει ανάλογη στάση έναντι μεγάλων γαλακτοβιομηχανιών. Οτι δύο γυναίκες, στελέχη της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που απολαμβάνουν της εμπιστοσύνης του Παπαθανασίου και του προέδρου της Επιτροπής, έπαιξαν συγκεκριμένο ρόλο σε υπόθεση εμπορίας αυτοκινήτων και στην υπόθεση της έρευνας της γαλακτοβιομηχανίας.

Εντρομός ο Παπαθανασίου έσπευσε να μπει σε διάλογο με τον Αδαμόπουλο (αλήθεια, από πότε υπουργοί κάνουν διάλογους με υποδίκους;). Σε ανακοίνωσή του ισχυρίστηκε ότι «τα όσα υποστηρίζει ο Αδαμόπουλος είναι ψευδή, ανυπόστατα και συκοφαντικά» και έσπευσε να αντλήσει επιχειρήματα από προηγούμενη συνέντευξη του ίδιου, στην οποία έλεγε ότι ουδέποτε ο υφυπουργός παρενέβη στο έργο της Επιτροπής Ανταγωνισμού (είναι επιχείρημα αυτό, μωρέ Παπαθανασίου;). Εκεί, όμως, που μας καράφλιασε ο υφυπουργός ήταν όταν υποστήριξε πως κάθε παρέμβαση υπουργού είναι αδύνατη, γιατί στην ολομέλεια της Επιτροπής συμμετέχουν «11 προσωπικότητες κύρους και εκπρόσωποι θεσμικών φορέων!». Ο κόσμος το 'χει τούμπανο το πως λειτουργούν αυτές οι «ανεξάρτητες» Αρχές κι ο Παπαθανασίου κρυφό καμάρι. Εμείς ένα πράγμα θα του πούμε: πριν από τρεις μήνες στις «προσωπικότητες κύρους» συγκαταλεγόταν και ο Αδαμόπουλος!

Θα υπάρξει και συνέχεια, άραγε, ή το θέμα θα διευθετηθεί παρασκηνιακά ως «περασμένα ξεχασμένα μεταξύ κουμπάρων» και δεξιών ομογάλακτων...;

Με προκήρυξη που έστειλε στο «Ποντίκι» ο Επαναστατικός Αγώνας ανέλαβε την ευθύνη για το χτύπημα με ρουκέτα της αμερικανικής πρεσβείας, «ξεφτιλζόντας όλα τα αυστηρά μέτρα ασφαλείας τόσο των Αμερικανών όσο και της Αστυνομίας», όπως χαρακτηριστικά γράφει.

Από την πρώτη κιόλας παράγραφο της προκήρυξης ξεκαθαρίζεται το πολιτικό περιεχόμενο της ενέργειας:

«Η ενέργεια μας αυτή είναι η δική μας απάντηση στον εγκληματικό πόλεμο κατά της "τρομοκρατίας" που οι ΗΠΑ έχουν εξαπολύσει σε όλο τον πλανήτη με τη βοήθεια των κρατών - συνοδοπόρων τους. Είναι η δική μας απάντηση στον πόλεμο που οι δολοφόνοι Αμερικανοί και τα τοπάκια τους διέξγουν στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, στο βομβαρδισμό της Σομαλίας, στους νέους πολέμους που πρόκειται να πυροδοτήσουν προκειμένου να επιβάλουν τη Νέα Παγκόσμια Τάξη. Είναι μια απάντηση για την πολιτική τους στην Παλαιστίνη και το Ιράν, μια πολιτική που στόχο έχει την εξόντωση κάθε αντίστασης. Είναι μια απάντηση για την πολιτική τους στην Παλαιστίνη και τη Νιγηρία ως τη Λατινική Αμερική και την Ευρώπη».

Χαρακτηριστική είναι και η κατακλείδια της προκήρυξης:

«Την ενέργεια μας την αφιερώνουμε στην ένοπλη ιρακινή Αντίσταση που έχει τοσακίσει την αμερικανική πολεμική μηχανή».

■ Ρουκέτα στην αμερικανική πρεσβεία

Ο Επαναστατικός Αγώνας ανέλαβε την ευθύνη

στην Χεσμπολάχ, που νίκησε τους Ισραηλινούς το περασμένο καλοκαίρι, στις ένοπλες παλαιστινιακές οργανώσεις που μάχονται την ισραηλινή κατοχή σε όλα τα αντικαπιταλιστικά και αντιμπεριαλιστικά κινήματα σε όλο τον κόσμο καθώς και στους πολιτικούς κρατούμενους αυτών των κινημάτων, συμπεριλαμβανομένων φυσικά των Ελλήνων πολιτικών κρατούμενων».

To «Ποντίκι» έγινε ανάρπαστο το πρώιμη Πέμπτη. Οπου κι αν πήγαινες έβλεπες ανθρώπους να κροτάνε τη συγκεκριμένη εφημερίδα. Ακουγες συζητήσεις με βάση μια πρότη μαστιά στην προκήρυξη. Και ένωθες και την αντιστροφή του κλίματος στα ραδιόφωνα, που για λίγο είχαν αφήσει κατά μέρος την τρομούστερία και αναφέρονταν στο περιεχόμενο της προκήρυξης του Ε.Α. Βέβαια, δεν έλειψαν και οι αναλύσεις της δεκάρας περί «στοχοποίησεων» υπουργών και κτηρίων κ.λπ., οι οποίες πολλοπλοκάστηκαν στα βραδινά τηλεπαράθυρα όπου ακούστηκαν σημεία και τέρατα από τους γνωστούς αναλυτές του κώλου. Μέχρι και δάκτυλο του... Σαντάμ Χουσέϊν ανακάλυψαν κάποιοι από δάυτους, ενώ όλοι έφτασαν μέχρι Χεζμπολά, Χαμάς και... Άλ Κάιντα.

Εκείνο που δε θέλουν να φανεί όλοι αυτοί είναι πρώτο ότι στην ίδια μας τη χώρα είναι συσσω-

ρευμένοι όλοι οι παράγοντες που νομιμοποιούν τα ένοπλα αντικαθετικά και αντιμπεριαλιστικά χτυπήματα και δεύτερο ότι αυτή η δράση δεν προϋποθέτει εκπαιδευμένους κομάντο, αλλά απλούς λαϊκούς αγωνιστές που θεωρούν ότι πρέπει να δράσουν με αυτή τη μορφή αγώνα.

■ Δ. Κουφοντίνας: Συμβολική απάντηση στις ΗΠΑ

«Συμβολική απάντηση στην πελώριας έκτασης και έντασης βία και επιθετικότητας της υπερδύναμης», χαρακτηρίσει την ενέργεια ο Δ. Κουφοντίνας, σε συνέντευξή του στο «Πρώτο Θέμα» της περιαστημένης Κυριακής. «Δεν γνωρίζω ποιοι πραγματοποιήσαν την ενέργεια -είπε (σ.σ. δεν είχε γίνει ακόμα η ανάληψη της ευθύνης)- ποιο είναι το πολιτικό τους σχέδιο ή πώς θα συνεχίσουν τη δράση τους. Σε ό,τι με αφορά,

■ Lapsus linguae:

«Κατά έναν περίεργο τρόπο ο πλούτος των ολίγων είναι άμεσα εξαρτημένος από τη δυστυχία των πολλών» (Ι. Παλλήκαρης, πρύτανης Πανεπιστημίου Κρήτης, «Ελευθεροτυπία»).

Αν δεν πρόκειται για γλωσσικό ολίσθημα, θα θέλαμε να μας εξηγήσει ο κύριος καθηγητής γιατί θεωρεί περίεργο τον τρόπο με τον οποίο ο πλούτος των λήγων μετατρέπεται σε δυστυχία των πολλών. Αγνοεί άραγε ο πανεπιστημιακός πως ζούμε στον καπιταλισμό, ένα σύστημα που στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο; Αν όχι, γιατί δεν το λέει ευθέως; Γιατί επιλέγει τη μικροαπατεωνιά;

Παιχνίδι γάτας με ποντίκι

Σε επίθεση τύπου «σοκ και δέσος» προσανατολίζεται το υπουργείο Παιδείας. Από τα μέχρι τώρα δημοσιεύματα, τις κατευθύνουμενες συζητήσεις στα τηλεπαράθυρα, τις επανειλημμένες δηλώσεις της Μ. Γιαννάκου και του κυβερνητικού εκπροσώπου κάτι τέτοιο αφήνεται σκοπιμώς να εννοηθεί. Στον ορίζοντα προβάλλει απειλητικά η δυνατότητα να δοθεί στη δημοσιότητα πολύ σύντομα και το νομοσχέδιο για το νόμο-πλαίσιο. Το τελευταίο πολεμικό ανακοινωθέν της Μ. Γιαννάκου επ' αυτού ήταν στις 21 του Γενάρη σε ομιλία της για τις «νέες προοπτικές για την εκπαίδευση». Στο παιχνίδι συμμετέχει και ο ίδιος ο Καραμανλής με τοποθετήσεις του σε ομιλίες του τελευταίου δεκαήμερου, στις οποίες δεν δεσμεύεται βέβαια σε κάποιο

■ Ρεκόρ απολύσεων από το... σύντροφο Καντάφι

Αυτό θα πει «αραβικός σοσιαλισμός»! Ο πάλαι ποτέ «αντιμπεριαλιστής» και «σοσιαλιστής» συνταγματάρχης Καντάφι όχι μόνο επέστρεψε στις αγκάλες της «διεθνούς κοινότητας» (κίνηση που επισφραγίστηκε με τη θριαμβευτική επιστροφή την από ένα χρόνο στη Λιβύη της αμερικανικής πολυεθνικής ExxonMobil, μετά από 25 χρόνια απουσίας), αλλά αποφασίζει περαιτέρω... σοσιαλιστικά μέτρα, όπως την απόλυτη 400.000 δημοσίων υπαλλήλων.

Ναι, σωστά διαβάσατε. Αυτό δήλωσε ο πρωθυπουργός της Λιβύης, Άλ Μπαγκντάντι Άλι Άλ Μαχμούντι στο «Γενικό Κογκρέσο του Λαού» (τρομάρα τους) το περασμένο Σάββατο, σύμφωνα με το «Άλ Τζαζίρα» (21/1). Θα απολύσουν δηλαδή πάνω από το ένα τρίτο του εργατικού δυναμικού της χώρας! Για να μην υπάρχουν αντιδράσεις, ο Λιβυός πρωθυπουργός δήλωσε ότι κάθε δημόσιος υπάλληλος που θα απολυθεί θα πληρώνεται κανονικά με το μισθό του για τρία χρόνια ή θα πάρει ένα σεβαστό δάνειο για ν' ανοίξει δική του δουλειά. Με την καταγεγραμμένη ανεργία στο 13% ίσως πολλοί να προτιμήσουν το δάνειο, παρά να καταδικαστούν στην ανεργία έστω και μετά από τρία χρόνια (αν η κυβέρνηση τηρήσει την υπόσχεσή της). Εποι, πολλοί θα χρεωθούν στην κυβέρνηση και θα αυτοπαγιδεύτούν. Ειδες τι μπορεί να κάνει αυτός ο «σοσιαλισμός»;

Μια ενδιαφέρουσα έκθεση του Ισραηλινού «Νομικού Κέντρου για την Ελευθερία της Μετακίνησης» - "Gisha" (οργάνωση που ιδρύθηκε το 2005 και ζητά ελευθερία των μετακινήσεων για τους Παλαιστίνους) δημοσιεύτηκε την προηγούμενη βδομάδα. Μια από τους δύο συντάκτες της 100σελίδης έκθεσης με τίτλο "Disengage Occupiers - The Legal Status of Gaza" (Αποδεσμευμένοι Κατακτητές - Το νομικό καθεστώς στη Γάζα), η Σάρι Μπάσι, σε συνέντευξή της στο Άλ-Τζαζίρα (18/1/07) ανέφερε ότι το «Ισραήλ εξακολουθεί να ελέγχει τη ζωή στη Λωρίδα της Γάζας μέσω ενός "αόρατου χεριού", που είναι δύσκολο να το δεις αλλά το αισθάνονται έντονα οι κάτοικοι της Γάζας, που γνωρίζουν ότι η ικα-

νότητά τους να κάνουν βασικά πράγματα - ν' αγοράσουν γάλα, ν' ανάψουν τα φώτα, να ταξιδέψουν στο εξωτερικό - εξαρτώνται από τις αποφάσεις που θα παρθούν από το Ισραήλ».

Η Μπάσι καταλήγει: «Το πανεπιστήμιο της Γάζας δε μπορεί να δεχτεί επισκέψεις από ένα ξένο λέκτορα αν το Ισραήλ δεν δώσει άδεια επίσκεψης. Μια μητέρα στη Γάζα δε μπορεί να γράψει το παιδί της στο παλαιστινιακό ληξιαρχείο χωρίς την ισραηλινή έγκριση και ένας ψαράς από τη Γάζα δε μπορεί να φαρέψει στην ακτή της Γάζας χωρίς άδεια από το Ισραήλ». Καταστάσεις που «αντικρούουν τη θέση των Ισραηλινών και ορισμένων διεθνών πολιτικών ότι το ισραηλινό σχέδιο αποδέσμευσης έδωσε τέλος στην κατοχή της Γάζας».

Την έκθεση την έχουμε στα χέρια μας και σε επόμενα φύλλα θα αναφερθούμε πιο αναλυτικά σ' αυτή.

Οι ηγέτες μπορεί να ξεπουλήσουν, το όραμα παραμένει

Ηεκδήλωση που έγινε στο Αμφιμιθέατρο ΜΑΧ του Πολυτεχνείου την περασμένη Δευτέρα για την Παλαιστίνη (στα πλαίσια της εβδομάδας αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό) ήταν μια καλή ευκαιρία για να διαπιστώσει κανείς από κοντά τις θέσεις και τις αντιθέσεις που αναπτύσσονται στους κόλπους του παλαιστινιακού κινήματος. Η εκδήλωση οργανώθηκε από την επιτροπή πρωτοβουλίας και το σύλλογο «Ιντιφάντων», με προσκεκλημένους τον Αζάμ Ταμίμι, διευθυντή του Κέντρου Ισλαμικής Πολιτικής Σκέψης του Λονδίνου (προσκέμενου στη Χαμάς), τον Μοχμούντ Αμπτάς 4. Μακρόχρονη εκεχειρία με το Ισραήλ (εφόσον η ύπαρξή του αποτελεί πραγματικότητα) και όχι αναγνώριση ενός κράτους κατακτητή, αποικιακής εμπροσθοφυλακής του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και 5. Να κρατήσει ζωντανό το όραμα της ελεύθερης Παλαιστίνης όχι για λογαριασμό κάποιου κόμματος που μπορεί και να ξεπουλήσει τον αγώνα, αλλά για όλο τον παλαιστινιακό λαό. Τόνισε δε, ότι η Χαμάς θα μποϊκοτάρει τις εκλογές αν τολμήσει ο Αμπτάς να τις κηρύξει τώρα, ένα χρόνο μετά τη νίκη της Χαμάς.

Πρώτος μίλησε ο Αζάμ Ταμίμι. Αναφέρθηκε στο όραμα για την ιδρυση ενός πραγματικού παλαιστινιακού κράτους (κι όχι ενός μικρού και τρωτού «κράτους» υπό ισραηλινό έλεγχο) καταγγέλλοντας το διεθνές εμπόργυκο που έχει στόχο την εγκατάλειψη αυτού του κύριου στόχου. Παρέθεσε τους κύριους στόχους της Χαμάς αυτή την περίοδο που είναι: 1. Απόρριψη των αμερικανικών επιταγών και εκβιασμών στον Παλαιστινιακό λαό 2. Να δοθεί στη Χαμάς η ευκαιρία να κυβερνήσει πραγματικά 3. Να σχηματιστεί κυβερνητή εθνικής ενότητας ως η καλύτερη λύση για τη χώρα ενώσω βρίσκεται υπό κατοχή, κυβέρνηση όμως που δεν οριοθετείται από τις αμερικανικές επιταγές και δεν θα πασχίζει να είναι αποδεκτή από τους Αμερικανούς, όπως θέλει ο πρόεδρος

σε, εκλέχτηκε στις πιο δημοκρατικές εκλογές που έγιναν ποτέ στη χώρα). Καταδίκασε τις εμφυλιοπολεμικές συγκρούσεις και τάχτηκε υπέρ μιας κυβέρνησης εθνικής ενότητας με πρόγραμμα σύμφωνα με το κείμενο των πέντε κρατουμένων στην Ισραηλίνες φυλακές. Ο Ματχάνα διασφοροποιήθηκε από τη Χαμάς στο Ζήτημα της PLO, λέγοντας ότι το ΛΜΑΠ δεν δέχτηκε να συμμετάσχει στην κυβέρνηση της Χαμάς γιατί η τελευταία αρνήθηκε να αναγνωρίσει την PLO σαν τον κύριο εκφραστή του παλαιστινιακού λαού! Αυτό λέγεται τη στιγμή που η PLO ελέγχεται από τη Φατάχ και τον Αμπτάς, πρόγραμμα που το αναγνωρίζει το ΛΜΑΠ αλλά πιστεύει ότι η PLO θα πρέπει να αλλάξει από τα μέσα. Αυτή την πολιτική το ΛΜΑΠ την έχει πληρώσει από καιρό, αλλά καθώς φαίνεται δεν σκοπεύει να την αλλάξει.

Τελευταίος μίλησε ο εκπρόσωπος του ΔΜΑΠ Μιχάρ Ικτάμι, ο οποίος αφού καταφέρθηκε ενάντια στις συμφωνίες του Οσλού και τα σχέδια των Αμερικάνων για τη δημιουργία ενός προσωρινού κράτους, αναλώ-

θηκε σε ένα μεγάλο μέρος της ομιλίας του σε μια απαράδεκτη κατά τη γνώμη μας επίθεση στη Χαμάς, υποστηρίζοντας ότι αυτό που συμβαίνει σήμερα στην Παλαιστίνη είναι διαπλάνη μεταξύ εξουσιών (!) με αποτέλεσμα η παλαιστινιακή ενότητα να βρίσκεται όμηρος στα χέρια των δύο μεγάλων! Είναι απορίας άξιο πώς ο εκπρόσωπος του ΔΜΑΠ δε μπορεί (ή δεν θέλει) να αντιληφθεί το προφανές. Οι οικοδόμοι της Ασφαλείας στη Γάζα (και μεγαλοστελεχούς της Φατάχ), Μοχάμεντ Νταχλάν γεμίζει τις φυλακές με ύποπτους «τρομοκράτες» από τη Χαμάς και τη Τζιχάντ.

Αυτά δε μπορούν να ξεχαστούν, επειδή οι Σιωνιστές εξόντωσαν τον Αραφάτ, γιατί δεν θέλησε να κάνει αυτό που κάνει ο Αμπτάς σήμερα: να οδηγήσει την παλαιστινιακή κοινωνία σε εμφύλιο πόλεμο για να τους κάνει τα χατάρια. Ούτε αναιρούνται από το Ζήτημα της θέσης των γυναικών στην παλαιστινιακή κοινωνία από τους Παλαιστίνιους άντρες. Λες και στην Δύση δεν τίθεται τέτοιο Ζήτημα και λες ότι απ' αυτό θα κρίθει αν πρέπει να υπερασπιστεί κανές την παλαιστινιακή ακριβώς την πίεση του πιο μαχητικού τμήματος της παλαιστινιακής κοινωνίας, που οι Αμερικανοί έχουν βαφτίσει «τρομοκράτες». Γ' αυτό και δε μπορεί να ακολουθήσει το δρόμο της Φατάχ, αν δε θέλει να αυτοκτονήσει πολιτικά. Γιατί, όπως πολύ σωστά επεσήμανε ο Αζάμ Ταμίμι στην ομιλία του, οι πολιτικές δυνάμεις μπορεί να ξεπουλήσουν, το όραμα παραμένει.

ΥΓ: Η εκδήλωση είχε και τα ευτράπελά της. Κάποιες... ευαισθητήτες περί το γυναικείο ζήτημα ψυχές βρίκουν την ευκαιρία να αναδείξουν το... μείζον Ζήτημα της καταπίεσης των Παλαιστίνιων γυναικών από τους Παλαιστίνιους άντρες. Λες και στην Δύση δεν τίθεται τέτοιο Ζήτημα και λες ότι απ' αυτό θα κρίθει αν πρέπει να υπερασπιστεί κανές την παλαιστινιακή αντίσταση! Πήραν όμως την απάντηση που τους αξίζει απ' τον Αζάμ Ταμίμι ο οποίος οργισμένος τους απάντησε, καταχειροκρούμενος απ' το ακροατήριο: «Τι σχέση έχει αυτή τη σημαντική διαφορά; Η μεν Φατάχ όχι μόνο έχει διεφθαρμένους ηγέτες αλλά και έχει υποτοχείτε στην αμερικανική πολιτική κι έχει αρχηγόν εναντίον της Φατάχ, Μοχάμεντ Νταχλάν γεμίζει τις φυλακές με ύποπτους «τρομοκράτες» από τη Χαμάς και τη Τζιχάντ.

Αυτά δε μπορούν να ξεχαστούν, επειδή οι Σιωνιστές εξόντωσαν τον Αραφάτ, γιατί δεν θέλησε να κάνει αυτό που κάνει ο Αμπτάς σήμερα: να οδηγήσει την παλαιστινιακή κοινωνία σε εμφύλιο πόλεμο για να τους κάνει τα χατάρια. Ούτε αναιρούνται από το Ζήτημα της θέσης των γυναικών στην παλαιστινιακή κοινωνία από τους Παλαιστίνιους άντρες. Αν θέλετε μπορούμε να συζητάμε σήμερα; Αν θέλετε μπορούμε να συζητάμε μέχρι αύριο το πρώιμο για το Ζήτημα των γυναικών, αλλά αυτό δεν είναι το θέμα μας. Τη δημοκρατία τη δυναμιτίζουν οι ευρωπαϊκές δημοκρατίες. Αυτό που χρειάζεται μεταρρύθμιση είναι η Ευρώπη. Ο Μπλερ είναι ένας δικτάτορας όπως ο Μπους. Γ' αυτό, αντί να με ρωτάτε για τα δικαιώματα των Παλαιστίνιων γυναικών, να αναζητήσετε τα δικαιώματα σας στις δικές σας κοινωνίες».

■ Ιράκ

500 ακρωτηριασμένοι Αμερικάνοι στρατιώτες

Κάθε Τρίτη, Παρασκευή και Κυριακή, αργά το βράδυ, εδώ και τέσσερα χρόνια, γιγάντια μεταγωγικά αεροπλάνα προσγειώνονται στην αεροπορική βάση Αντριους, κοντά στην Ουάσιγκτον, με επιβάτες σοβαρά τραυματισμένους Αμερικάνους στρατιώτες από το ιρακινό πολεμικό μέτωπο, οι οποίοι στη συνέχεια μεταφέρονται στο Στρατιωτικό Ιατρικό Κέντρο Γουόλτερ Ρίντ.

Σύμφωνα με το αμερικανικό περιοδικό «TIME» (18/1/07), την περασμένη Τρίτη, 16 Ιανουαρίου, έφτασε στην αεροπορική βάση Αντριους ο 500ος ακρωτηριασμένος, ένας 24χρονος δεκανέας, που έχασε και τα δύο του πόδια στις 12 Ιανουαρίου από αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό τοποθετημένο στο οδόστρωμα. Ο δεκανέας μεταφέρθηκε στην πτέρυγα 57, στο διάσημο κέντρο για ακρωτηριασμένους του νοσοκομείου Γουόλτερ Ρίντ.

Οι ακρωτηριασμοί άκρων στο Ιράκ είναι διπλάσιοι από κάθε άλλο πόλεμο του 20ου αιώνα, εκτός από τον πόλεμο του Βιετνάμ, για τον οποίο δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία. Οι 500 σοβαροί ακρωτηριασμοί (οι ακρωτηριασμοί διακτύλων πο-

διών και χειρών δεν υπολογίζονται) αντιπροσωπεύουν το 2.2% των 22.700 Αμερικάνων στρατιωτών που έχουν τραυματιστεί σε ώρα μάχης, αλλά ανεβαίνει στο 5% στην κατηγορία των στρατιωτών, τα τραύματα των οποίων τους εμποδίζουν να επιστρέψουν στην υπηρεσία τους.

Οι αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί που τοποθετούνται στους δρόμους και πυροδοτούνται με τηλεχειρισμό είναι το όπλο που έχει βάλει τη σφραγίδα του στον πόλεμο του Ιράκ. Οι ισχυρές εκρήξεις που

προκαλούν μετατρέπουν σε συντρίμμια τα αμερικάνικα χάμβι και όσοι από τους στρατιώτες επιζούν, σε πολλές περιπτώσεις χάνουν τα άκρα τους, γιατί ο εξοπλισμός τους προστατεύει μόνο τα ζωτικά τους όργανα. Το 2004, οι σοβαροί ακρωτηριασμοί έφτασαν στον αριθμό ρεκόρ των 156. Την επόμενη χρονιά μειώθηκαν, γιατί ενσύθιθηκε η θωράκιση των χάμβι. Οι αντάρτες απάντησαν με ισχυρότερες βόμβες και άρχισαν πάλι να αυξάνονται, με αποτέλεσμα το 2006 να φτάσουν στους 128. Περίπου το 25% από τους 128 ακρωτηριασμένους στρατιώτες

έχασαν περισσότερα από ένα άκρο, έναντι μόλις 13% το 2004, στοχεύοι ενδεικτικό της σφοδρότητας των εκρήξεων που προκαλούν οι συνεχώς βελτιούμενοι εκρηκτικοί μηχανισμοί που χρησιμοποιεί η ιρακινή αντίσταση. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Πενταγώνου, από τις βόμβες αυτές έχουν σκοτωθεί από την αρχή του πολέμου τουλάχιστον 1.168 Αμερικάνοι στρατιώτες, από τους οποίους 71 τον περασμένο Δεκέμβριο. Συνολικά, ο αριθμός των Αμερικάνων στρατιωτών που έχουν χάσει τη ζωή τους στο Ιράκ έχει ξεπεράσει τους 3.065.

Κάθε Τρίτη, Παρασκευή και Κυριακή, από την πολιτική της Βαγδάτης στις 12 Ιανουαρίου από πολεμούλου πρωθυπουργού Φουάντ Σινιόρα δε φαίνεται να ιδρώνει. Ο ίδιος δηλώνει ότι «δεν θα ενδώσει στον εκφριβισμό και θα αντιμετωπίσει την ανταρσία για το καλό του Λιβάνου!». Ενώ κάποιοι άλλοι σύμμαχοί του προχωρούν παραπέρα βαφτίζοντας «απροκάλυπτη τρομοκρατία» την παράλυση της χώρας από τη γενική απεργία (δηλώσεις του χριστιανού φαλαγγίτη Σαμίρ Γεαγκέα!!!).

Απ' τη μεριά της η Χεζμπολά είναι ιδιαίτερα προσεκτική και οι μαχητές της «οι πιο πειθαρ-

και περιορίσουν τις επιθέσεις, ένα είναι βέβαιο. Οι όποιες «επιτυχίες» τους θα είναι προσωρινές και η καλύτερη απόδειξη είναι η Φαλούτζα. Την πολιόρκησαν δύο φορές, τη μετέτρεψαν με τους βομβαρδισμούς σε ερείπια, σκότωσαν χιλιάδες, αλλά δεν κατάφεραν να την υποτάξουν. Οι αντάρτες καταφέρουν να ξεφεύγουν από τα υπερσύγχρονα μέσα αυστηρών ελέγχων, να επιστρέψουν στην πόλη και να συνεχίζουν την αντίσταση.

Η άφιξη των νέων αμερικανικών στρατευμάτων στη Βαγδάτη συνέπεσε με πολύ θλιβερά μαντάτα. Το θάνατο 28 Αμερικάνων στρατιωτών μόνο μέσα στο περασμένο Σαββατοκύριακο. Ανάμεσά τους είναι και οι 12 επιβαίνοντες στο αμερικανικό στρατιωτικό ελικόπτερο

που βρίσκεται στη Βαγδάτη και να τις κρατήσει με την

Κυβέρνηση με αμερικανικές πλάτες

«Αν οι κυβερνητικές αποφάσεις έβγαιναν από την ίδια και όχι από διεθνή πρέση, η κυβέρνηση θα είχε πέσει από τις 10 Δεκέμβρη». Η διαπίστωση του σεΐχη Κασέμ (αναπληρωτή γενικού γραμματέα της Χεζμπολά) δεν απέχει καθόλου από την πραγματικότητα. Γιατί αυτό που συμβαίνει σήμερα στο Λιβάνο, αν συνέβαινε σε οποιαδήποτε αστική δημοκρατία, η κυβέρνηση δεν θα άντεχε και θα έπεφτε την επόμενη μέρα.

Δυο μήνες σχεδόν συνεχίζονται οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις. Τα αντίσκηνα των αντικυβερνητικών διαδηλωτών παραφένουν ακόμα έξω από τα κυβερνητικά γραφεία στη Βηρυτό και την περασμένη Τρίτη η 24ωρη γενική απεργία παρέλυσε τη χώρα, ενώ σημειώθηκαν σφοδρές συγκρούσεις μεταξύ αντικυβερνητικών διαδηλωτών και οποδών της κυβέρνησης, που είχαν ως αποτέλεσμα έξι νεκρούς και 176 τραυματίες (ο στρατός δε μπόρεσε να τους χωρίσει).

Κι όμως, το αφτί του αμερικανόδουλου πρωθυπουργού Φουάντ Σινιόρα δε φαίνεται να ιδρώνει. Ο ίδιος δηλώνει ότι «δεν θα ενδώσει στον εκφριβισμό και θα αντιμετωπίσει την ανταρσία για το καλό του Λιβάνου!»

Ενώ κάποιοι άλλοι σύμμαχοί του προχωρούν παραπέρα βαφτίζοντας «απροκάλυπτη τρομοκρατία» την παράλυση της χώρας από τη γενική απεργία (δηλώσεις του χριστιανού φαλαγγίτη Σαμίρ Γεαγκέα!!!).

Απ' τη μεριά της η Χεζμπολά είναι ιδιαίτερα προσεκτική και οι μαχητές της «οι πιο πειθαρ-

χημένοι άντρες στους δρόμους της Βηρυτού» (σύμφωνα με τον βρετανό δημοσιογράφο του «Ιντιπέντεντ» Ρόμπερ Φισκ, που δε μπορεί να χαρακτηρίστει υποστηρικτής τη Χεζμπολά, γιατί έχει κατ' επανάληψη ασκήσει δριμεία κριτική εναντίον της). Ο ίδιος ο Νασράλα κάλεσε σε «ειρηνική αντίσταση» κάνοντας έκκληση στους απαδούς του να αποφύγουν τις φυλετικές διαμάχες και προσβολές. Ομως αυτό δεν έγινε κατορθωτό στην πράξη. Οι χιλιάδες νεολαίοι (που προέρχονται από τα πιο φτωχά τμήματα του πληθυσμού) που κατέβηκαν στους δρόμους της Βηρυτού δεν θέλησαν να βλέπουν απαθείς τους απαδούς του Σινιόρα με τις γιγαντοαφίσες του Χαρίρι.

Είναι όμως τουλάχιστον απαράδεκτο να ισχυρίζεται κανείς ότι η αντιπολίτευση και η Χεζμπολά οδηγούν τη χώρα σε εμφύλιο με την κήρυξη γενικής απεργίας «την παραμονή της οικονομικής συνόδου του Παρισιού, που υποτίθεται ότι θα σώσει την λιβανέζικη οικονομία»!!! Να δεχτεί την αύξηση των φόρων που πρότεινε το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης; Ή να αποδεχτεί την ηγεμονία των Αμερικάνων στην λιβανέζικη κοινωνία;

«Αυτό που έγινε σήμερα είναι μόνο μία προειδοποίηση», δηλώνει βουλευτής της Χεζμπολά. Ο Λιβανός έχει πολύ δρόμο να διαβεί μέχρι να απολλαγεί από τα αμερικανόδουλα τοιράκια που σφετερίζονται την κυβερνητική εξουσία.

Για δεύτερη φορά πρόσφυγες οι Παλαιοιστίνοι του Ιράκ

Kυνηγημένοι από τα αποπλάνα θανάτου των σπιτικών πολιτοφυλακών, οι Παλαιοιστίνοι πρόσφυγες του Ιράκ παίρνουν για δεύτερη φορά το δρόμο της επιστροφής. Το «φταιχμό» τους είναι ότι είχαν «ευνοηθεί» από το καθεστώς του Σαντάμ χουσεΐν, που τους παρέιχε κατοικία, οικονομική ενίσχυση και δωρεάν εκπαίδευση. Γι αυτό θεωρούνται από τις σπιτικές ηγεσίες οπαδούς του Σαντάμ και του Μπάθ και συνεπώς εχθροί.

Η τρομοκρατία και οι διωγμοί σε βάρος τους έκινησαν από την αρχή του πολέμου στο Ιράκ. Περισσότεροι από 600 υπολογίζεται ότι έχουν χάσει τη ζωή τους πολλοί από τους οπαδούς της φρικτά βασανιστήρια περιθώνου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

Στόχος του αμερικανικού στρατού είναι να θέσει υπό τον έλεγχό του τις σουνιτικές περιοχές που αποτελούν την προτεραιότητα της ασφαλείας στην Βαγδάτη και να τις κρατήσει με την

ισχυρή παρουσία αμερικανικών και ιρακινών δυνάμεων, αντί να αποχωρήσει, όπως έκανε στις περισσότερες περιπτώσεις μέχρι τώρα, και να τις ξαναπάρουν οι αντάρτες. Η Ενωση Μουσουλμάνων Κληρικών καταδίκασε την επίθεση και τη χαρακτήρισε «εκστρατεία γενοκτονίας» κατά του σουνιτικού πληθυσμού. Για αρκετές ώρες ακούγονταν ισχυρές εκρήξεις και σφοδρές ανταλλαγές πυρών από βαριά πολυβόλα από την περιοχή που βρίσκεται στο δρόμο της Βαγδάτης πάνω από τη σ

Κλιμάκωση

Τα πανεπιστήμια στην ουσία δεν άνοιξαν μετά τις διακοπές. Σε μαζικότατες συνελεύσεις (το ίδιο και ορισμένες φορές περισσότερο μαζικές απ' αυτές του περασμένου Μάρτιου) οι φοιτητές αποφασίζουν καταλήψεις. Οι αποφάσεις ανανεώνονται κάθε εβδομάδα, οι συνελεύσεις γίνονται μαζικότερες, όπως και οι πορείες που βδομάδα με τη βδομάδα αποκτούν μεγαλύτερη μαζικότητα και ζωντανία. Παρασυρμένοι από το κλίμα οι πανεπιστημιακοί της ΠΟΣΔΕΠ ετοιμάζονται να κηρύξουν κι αυτοί απεργία διάρκειας.

Και όμως, το πολιτικό σύστημα κάνει σαν να μην τρέχει τίποτα. Εύλογη αντίδραση, αν αναλογιστούμε πως η αναθεώρηση του άρθρου 16, η θρυαλλίδα που πυροδότησε το σημερινό κίνημα, πρωθείται από ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Είναι μια συναντετική κοινοβουλευτική διαδικασία και όχι μια κυβερνητική πράξη. Το ΠΑΣΟΚ αισθάνεται την ανάγκη να ταχθεί -διά της σιωπής- αλληλέγγυο προς την κυβέρνηση. Πρέπει δε να επισημανθεί εδώ, ότι το φοιτητικό κίνημα έχει καθυστερήσει να στοχοποιήσει και το ΠΑΣΟΚ στις κινητοποιήσεις του. Είναι μια καθυστέρηση που πρέπει να θεραπευτεί άμεσα.

Πλέοντας άνετα στο κλίμα της πολιτικής συναίνεσης των κορυφών του συστήματος η κυβέρνηση συμπεριφέρεται αλαζονικά απέναντι στο κίνημα και έχει βγάλει ξανά στην πρώτη γραμμή το πρόσωπο που αποτελεί «κόκκινο πανί» για τους φοιτητές, τη Μ. Γιαννάκου, να δηλώνει -επιβεβαιωνόμενη και από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο- ότι μόλις τελειώσουν με το άρθρο 16 θα πρωθήσουν οπωσδήποτε για ψήφιση και το νόμο-πλαίσιο.

Πέρα από τη συναίνεση του ΠΑΣΟΚ, η κυβέρνηση έχακολουθεί να «ποντάρει» στην εξεταστική περίοδο. Προσδοκά πως το κλίμα θα αναστραφεί και πως το σημερινό κίνημα θα ξεφουσκώσει. Γ' αυτό και άρχισαν οι τραμπουκισμοί της ΔΑΠ, οι εκβιασμοί της πανεπιστημιακής κάστας (ιδιαίτερα στα ΤΕΙ) και υπόγειες κινήσεις της ΠΑΣΠ σε ορισμένες σχολές.

Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση παίζει το γνωστό παιχνίδι του γονατίσματος διά του ψυχολογικού πολέμου. Εμφανίζεται ως ανένδοτη για να τρομοκρατήσει το κίνημα. Οπως όμως έχει αποδειχτεί πολλές φορές στην πρόσφατη Ιστορία (για να μην πάμε στην απώτερη) κινήματα που δεν τρομοκρατούνται από τον αντίπαλο, που δείχνουν στοχοπροσήλωση και συνέπεια, που ξεδιπλώνουν όλη τη δυναμική τους και δεν περιορίζονται σε καταγραφή της διαμαρτυρίας τους, νικούν.

Αυτό οφείλει να σταθμίσει σήμερα το φοιτητικό κίνημα και να αναπτύξει γρήγορα τη δυναμική του. Υπάρχει και η πείρα του περασμένου καλοκαιριού που βοηθά. Γ' αυτό και είναι περισσότερες σήμερα οι φωνές που μιλούν για εξωστρέφεια και κλιμάκωση. Ενα βήμα χωρίζει τη θεωρία από την πράξη και αυτό το βήμα πρέπει να γίνει άμεσα και όχι με ράθυμους ρυθμούς.

Οσο για τους μη φοιτητές, οφείλουμε να σταθούμε ενεργά στο πλευρό του κινήματος, να γίνουμε οργανικά του στοιχεία, να το στηρίξουμε με όλα τα μέσα και όχι να περιοριζόμαστε σε εκφράσεις συμπάθειας που σπάνε στο τείχος της σιωπής.

Ο κουκουλοφόρος ρουφιάνος ποραλαμβάνει 100.000 δολάρια από εκπρόσωπο της αμερικανικής πρεσβείας στη Μανίλα, επειδή έδωσε πληροφορίες για την «καταπολέμηση της τρομοκρατίας». Προπογανδιστική φωτογραφία της υπηρεσίας «Reward For Justice» («Άμοιβή για Δικαιοσύνη»), του Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Ευτυχώς εδώ υπάρχουν μνήμες...

■ Ασυγκράτητοι

Την είδηση τη διαθάσαμε στην υπεράνω υποψίας «Καθημερινή». Στο πολύ πρόσφατο συμβούλιο των υπουργών Εσωτερικών και Δικαιοσύνης της ΕΕ, που έγινε στη Δρέσδη, εκεί που συζητήθησαν το δέμα της δημιουργίας πανευρωπαϊκής τράπεζας DNA και λοιπών προσωπικών δεδομένων, ο Γάλλος υπουργός έριξε στους συναδέλφους του τη ριζοσπαστική ιδέα να παίρνουν δείγμα DNA από κάθε μωρό που γεννιέται και να το καταδέσουν στην πανευρωπαϊκή τράπεζα! Ρίζικά μέτρα, όχι ημιμέτρα.

■ Θρασίμη

Γρέπει να 'ναι μεγάλο δρασίμι αυτός ο Γρυποπόλακης, ο πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης. Με το τελευταίο του κατόρθωμα έπεισε και τους πιο δύσπιστους ότι δικαίως βρίσκεται σε διαρκή αντιπαράθεση με το φοιτητικό κίνημα των Χανίων. Σαν κοινός προβοκάτορας βγήκε στα κανάλια και δήλωνε πως από το γραφείο του πρύτανη του ΕΜΠ, στο οποίο κάποια στιγμή βρέθηκε, έβλεπε το προαύλιο του Πολυτεχνείου να έχει μετατραπεί σε πρεζόπιασα. Αναγκάστηκε η ίδια η σύγκλητος του ΕΜΠ να βγει με ανακοίνωσή της και να πει ότι εκείνο που έβλεπε ήταν το πάρκο της Τσίστα, γνωστή πρεζόπιασα, που βέβαια είναι έχω από το συγκρότημα του Πολυτεχνείου. Το δρασίμι προσπάθησε να τα μαζέψει, αλλά είμαστε σίγουροι ότι ενήργησε εν πλήρει συνειδήσει, με τη λογική του Γκέμπελς: «Πες, πες, κάπι θα μείνει».

■ Παρακυή

Ως απειλή προβάλλονται οι εκλογές από υπουργούς της κυβέρνησης και από τα παπαγαλάκια της: Δεχτείτε τα κυβερνητικά μέτρα, αλλιώς δα πάμε σε εκλογές. Μα καλά, η «ύψιστη στιγμή της δημοκρατίας» μπορεί να λειτουργήσει ως απειλή; Η «λαϊκή επιμηγορία» αποτελεί παράγοντα κινδύνου; Η αστική δημοκρατία σε πλήρη παρακυή.

■ Μεγαλοφυές!

«Η τρομοκρατία και η καταπολέμησή της από τις κρατικές δυνάμεις κάπου συναντιούνται και συνεργάζονται». Η μεγαλοφυής διαπίστωση ανήκει στη «Δημο-

■ Βούλιαξαν στη λάσπη τους

15.1.07: Απολογούμενος ο Β. Τζωρτζάτος επιχειρεί μια ακόμα επίθεση λάσπης ενάντια στον Δ. Κουφοντίνα, κατηγορώντας τον ότι καλύπτει τον Τσελέντη και βοηδά στη δίκη του (του Τζωρτζάτου) καταδίκη: «Όπως αποκαλύφθηκε πανηγυρικά μετά από σγώνα που έκανα μόνος μου τουλάχιστον για την υπόδεση Μομφεράτου, καταδίκηση σε δυο φορές ισόβια, όντας παντελώς αδύος, με βάση τα ψέματα του συνεργαζόμενου Τσελέντη, τα οποία γνώριζε ο επαναστάτης και σιώπησε εκκωφαντικά στην πρώτη δίκη για να καταδικαστούν αδύοι. Χωρίς τη σιωπή του που ερμηνεύτηκε από το Δικαστήριο σα συναίνεση στην ψευδοεκδοχή Τσελέντη δε μα καταδικαζόμουν».

23.1.07: Ο συνήγορος του Τζωρτζάτου, Ι. Μυλωνάς, που ξέρει πολύ καλά ότι ο Κουφοντίνας όχι μόνο δεν έχει σιωπήσει, αλλά αντίθετα έχει καταγγείλει ευδέως τον Τσελέντη, διαβάζει αυτά που έχει πει στην πρώτη δίκη ο Κουφοντίνας για τον Τσελέντη, όταν εκδίκαστον η υπόδεση Μομφεράτου, τα δεωρεί σε ευδέως υπερασπιστικά για τον πελάτη του και τον αδειάζει μεγαλοπρεπέστατα (τον πελάτη του) με την εξής επισήμανση: «Διυστυχώς δεν είναι εδώ ο κ. Κουφοντίνας για να μας πει και πάλι τη γνώμη του, αν και δεν νομίζω να έχει αλλάξει».

17.9.05: Ο Τζωρτζάτος στα «Νέα» κατηγορεί τον Κουφοντίνα ότι «γνωρίζει την αλήδεια αλλά την κρύβει, αφού είναι καταδίκη για τους συνεργαζόμενους και αδωρητική για τους μη συνεργαζόμενους, βοηδώντας έτσι την πλεκτάνη της Αντιτρομοκρατικής». Του ζητά, δηλαδή, να απαλλάξει τον ίδιο και να ενοχοποιήσει τον Τσελέντη.

23.1.07: Ο Τζωρτζάτος δηλώνει ότι γνωρίζει ποιος οδηγούσε το αυτοκίνητο και ποιοι πυροβόλησαν στην εκτέλεση Μομφεράτου, αλλά όταν ερωτάται να πει ονόματα αρνείται και ο συνήγορός του διευκρινίζει ότι «ο κ. Τζωρτζάτος πληρώνει την επιλογή του να μην μιλήσει για δράσεις της Οργάνωσης». Καταλήγει χρησιμοποιώντας μια φράση που έχει χρησιμοποιήσει ο Κουφοντίνας για τον Τσελέντη: «Θα ήταν πολύ πιο βολικό για τον ίδιο (σ. τον Τζωρτζάτο) να αρχίσει να λέει αλήδειες και ψέματα».

Για άλλον την προόριζαν τη λάσπη, αλλά στο τέλος βούλιαξαν οι ίδιοι μέσα.

η εξουδετέρωση του κινδύνου δικαστικής κρίσης για αντισυνταγματικότητα από οποιοδήποτε άλλο δικαστήριο, αλλά και με ταχύρρυθμη δικαστική διεκπεραίωση των διαφορών που ανακύπτουν, τη στιγμή που για τον υπόλοιπο κορμό της δικαιοσύνης δεν λαμβάνεται και δεν προβλέπεται κανένα μέτρο επιτάχυνσης.

Αρθρο 103 «μονιμοποίηση συμβασιούχων και άρση της μονιμότητας»

Με το άρθρο 103 παρ. 8 προβλέπεται ότι «απαγορεύεται η από τον νόμο μονιμοποίηση προσωπικού που υπάγεται στο 1ο εδάφιο ή η μετατροπή των συμβάσεων τους σε αορίστου χρόνου. Οι απαγορεύσεις της παραγράφου αυτής ισχύουν και ως προς τους απασχολούμενους με τη σύμβαση έργου».

Το 1ο εδάφιο της παρ. 8 του άρθρου 103 προβλέπει ότι: «Νόμος ορίζει τους όρους και τη χρονική διάρκεια των σχέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά για την κάλυψη είτε οργανικών θέσεων και πέρα των προβλεπομένων στο 1ο εδάφιο της παρ.3 είτε πρόσκαιρων είτε απρόβλεπτων και επειγουσών αναγκών, κατά το 20 εδάφιο της παρ. 2».

Με την επιχειρούμενη αναθεώρηση προβλέπεται η εξάλειψη της διάταξης, η οποία απαγορεύει τη μονιμοποίηση του προσωπικού που έχει προσληφθεί για την κάλυψη επειγουσών και απρόβλεπτων αναγκών και η μονιμοποίηση του προσωπικού αυτού, καθώς και του προσωπικού που έχει προσληφθεί και απασχολείται με σύμβαση έργου και η μετατροπή των συμβάσεων τους σε αορίστου χρόνου. Η διάταξη αυτή, την οποία επικαλείται προσχηματικά η κυβέρνηση για να αρνηθεί την μονιμότητα των συμβασιούχων, παρά το γεγονός ότι δεσμεύεται από τις κοινοτικές οδηγίες να το κάνει, ειδικά στις περιπτώσεις που έχει κριθεί δικαστικά ότι οι συμβασιούχοι εξυπηρετούν πάγιες και διαφορετικές ανάγκες και όχι πρόσκαιρες και απρόβλεπτες, όπως αυτό των οποίων η μονιμοποίηση απαγορεύεται, αποτελεί έναν πολύ μεγάλο εκβιασμό για την κοινωνία και τους συμβασιούχους.

Είναι προφανές ότι αν η τροποποίηση της διάταξης αυτής δεν περιορίστει σε μεταβατικό χαρακτήρα προκειμένου να οδηγήσει στη μονιμοποίηση των συμβασιούχων των οποίων εκκρεμεί η μονιμοποίηση τη στιγμή αυτή, αλλά περιλαμβάνει διαφορή και διαχρονικό χαρακτήρα, δεν θα υπάρχει δημόσια υπηρεσία η οποία να προσλαμβάνει υπαλλήλο με σχέση μονιμότητας μέσω ΑΣΕΠ. Η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων περνάει και στο δημόσιο.

Ανοίγει λοιπόν ο δρόμος για να προσλαμβάνονται υπαλλήλοι με συμβάσεις αορίστου χρόνου ή έργου για την κάλυψη δήθεν απρόβλεπτων και επειγουσών αναγκών και στη συνέχεια οι υπαλλήλοι αυτοί να μονιμοποιούνται. Επαναφέρεται δηλαδή ο θεσμός της προσλήψεως δημοσίων υπαλλήλων από το παράθυρο, η συνταγματική κατοχύρωση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων καταργείται και επανέρχεται στα επίπεδα πριν το 1911.

Τέλος, διαμορφώνεται ένας δημόσιος τομέας ευελικτος, πρόσφορος για ιδιωτικοποίησεις και αποσπάσεις τομέων της δραστηριότητάς του για μεταβίβαση σε ιδιώτες, χωρίς το βάρος της

μόνιμης υποχρέωσής του απέναντι σε δημόσιους υπαλλήλους.

■ ΠΑΡΩΝ ΚΑΙΟ ΣΕΒ

Στο χορό της αναθεώρησης και οι κοινωνικοί εταίροι. Εκτός από την κυβέρνηση της ΝΔ, προτάσεις για τη συνταγματική αναθεώρηση ακούγονται και από άλλου. Και δεν εννοούμε τους βουλευτές της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι μεμονωμένα έχουν την αυταπάτη και προσπαθούν να τη μετακρέψουν στους ψηφοφόρους τους, ότι μετέχουν κι αυτοί στο μεγάλο παιχνίδι της αναθεωρητικής πλειοδοσίας, αλλά κάποια οργανωμένα συμφέροντα που εκφράζονται από ισχυρές πολιτικές και συνδικαλιστικές φωνές.

Ετσι λοιπόν, ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων ζητάει συνταγματική μεταβολή στο άρθρο 11 που προβλέπει το ελεύθερο δικαίωμα των συναθροίσεων, που όπως είναι γνωστό αποτέλεσε κύριο αντικείμενο παρέμβασης του ΣΕΒ αλλά και των υποψηφίων των δύο μεγάλων κομμάτων στις πρόσφατες δημοτικές εκλογές της Αθήνας, καθώς επίσης και τροποποίηση του άρθρου 106 του Συντάγματος, το οποίο προβλέπει (παρ. 2) ότι «η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν πρέπει να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοποίησης ή προστασίας της δικαιοσύνης, έχοντας διανύσει το στάδιο «από έξω προς τα μέσα», περνάει και στο επόμενο στάδιο: «Από κάτω προς τα πάνω». Ετοι, με σειρά παρεμβάσεων επιχειρείται η απόσπαση της οποιασδήποτε έξουσίας αμφισβήτησης της συνταγματικότητας της τακτικής νομοθεσίας από τα χαμηλότερα δικαστήρια. Είναι πολύ πρόσφατη η ηγεκύλιος του προέδρου του Αρείου Πάγου, η οποία ουσιαστικά απαγορεύει στους κατώτερους δικαστές να δικαιώνουν συμβασιούχους οι οποίοι οι προσφεύγουν για την αναστολή της λύσης της εργασιακής τους σχέσης ή για την επιδίκαση δεδουλευμένων, ενώ παράλληλα η συντήρηση της μυθολογίας του παραδικαστικού κυκλώματος (που άρχισε ήδη να ξεφουσκώνει μετά την αποφυλάκιση βασικών πρωταγωνιστών των τηλεοπτικών σίριαλ της τελευταίας διετίας) εξακολουθεί να θέτει στο στόχαστρο του ιεραρχικού και πειθαρχικού ελέγχου τις τυχόν επιεικείς και ήπιες αποφάσεις που εκδίδουν οι τακτικοί δικαστές.

■ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Δεν απομένει συνεπώς καμία αμφιβολία ότι βασικές κατευθύνσεις της επιχειρούμενης συνταγματικής αναθεώρησης είναι :

1. Επέλαση του κεφαλαίου για την προσαρμογή του εποικοδομήματος στην οικονομική βάση. Αφαίρεση εμποδίων και κατάργηση στοχείων κράτους πρόνοιας που εμποδίζουν την αυστόδοτη ιδιωτική οικονομία και στερούν πεδία επενδυτικής κερδοφορίας (άρθρο 16 - κατάργηση της απαγόρευσης λειτουργίας ιδιωτικών πανεπιστημίων, άρθρο 24 - υποτομή του περιβάλλοντος στην οικονομική ανάπτυξη και εξαίρεση των δασικών εκτάσεων από τη συνταγματική προστασία, κατάργηση της απαγόρευσης μεταβολής του προστιθούμενου των δασών και των δασικών εκτάσεων, άρθρο 106 - κατάργηση του υποτιθέμενου κρατικού ελέγχου στην οικονομία και του περιορισμού της ιδιωτικής πρωτοβουλίας υπό τον όρο σεβασμού της ανθρώπινης αξιοποίησης).

2. Απαλλαγή της δημόσιας διοίκησης

από το βάρος της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων, στην προοπτική της πλήρους εκχώρησης δημοσίων λειτουργιών σε ιδιώτες. Επαναφορά του ρουσφετού, κατάργηση των εγγυήσεων θεσμικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας των δημοσίων υπαλλήλων, επαναφορά στο καθεστώς της εξάρτησης της δημόσιας διοίκησης από το κυβερνητικό κόμμα (άρθρο 103).

3. Προσαργηγή των υψηλών κλιμακίων της δικαιοσύνης σε προνομιακό συνδιαχειριστή της συνταγματικής τάξης. Συγκεντρωτοποίηση δικαστικής εξουσίας, αλλά κάποια οργανωμένα συμφέροντα που εκφράζονται από ισχυρές πολιτικές και συνδικαλιστικές φωνές.

Στο σημείο αυτό, αξίζει να επισημανθεί ότι με σωρεία νομοθετικών παρεμβάσεων στο παρελθόν η απονομή της δικαιοσύνης έχει αφορεθεί από το λαϊκό στοιχείο, καθώς τα μεικτά ορκωτά δικαστήρια έχουν αποφιλωθεί εντελώς από την καθ' ύλη αρμοδιότητά τους στα κακουργήματα, τα οποία με διάφορους νόμους - τρομονόμους και μη - έχουν υποχθεί στην αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου κακουργημάτων. Οι υποθέσεις κακουργημάτων που δικάζονται κατά περίπτωση από τα μεικτά ορκωτά σε σχέση με τα τακτικά δικαστήρια κυμαίνονται στο 1 προς 30.

Σήμερα η συγκέντρωση της δικαιοστικής εξουσίας, έχοντας διανύσει το στάδιο «από έξω προς τα μέσα», περνάει και στο επόμενο στάδιο: «Από κάτω προς τα πάνω». Ετοι, με σειρά παρεμβάσεων επιχειρείται η απόσπαση της οποιασδήποτε έξουσίας αμφισβήτησης της συνταγματικότητας της τακτικής νομοθεσίας από τα χαμηλότερα δικαστήρια. Είναι πολύ πρόσφατη η ηγεκύλιος του προέδρου του Αρείου Πάγου, η οποία ουσιαστικά απαγορεύει στους κατώτερους δικαστές να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοποίησης στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και ο δημόσιος ή μη χαρακτήρας της εκπαιδευτήσης έχει δημιουργήσει σημαντικό ρήγμα στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ, καθώς επιπτείνει την κρίση φυσιογνωμίας του και συσπειρώνει όλα τα τελευταία υπόλειμα των οπαδών της σοσιαλδημοκρατικής πάλαι ποτέ φυσιογνωμίας του στην υπεράσπιση του μνημονίου της δημόσιας παταίδειας.

Παρολαντά και παρά το γεγονός ότι στις αντιδράσεις ενάντια στη συναίνεση της τροποποίησης του άρθρου 16 προστίθενται - προφανώς για ίδιους λόγους - και φωνές πρωτοκλασάτων δελφίνων του ΠΑΣΟΚ, π.χ. Βενιζέλος, Λοβέρδος κλπ, η γησεία του ΠΑΣΟΚ ετοιμάζεται να συναινέσει στην αναθεώρηση του άρθρου 16, δημιουργώντας έτοιμη την πλειοψηφία των 3/5 που απαιτείται για να νομιμοποιήσει την επόμενη κυβέρνηση (προφανώς της ΝΔ) να προσδιορίσει μονομερώς το περιεχόμενο της αναθεωρητέας διάταξης και να πρωτησύνει την ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαιδευτήσης.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

για να αποτρέψουμε την αναθεώρηση του άρθρου 16 και να ακυρώσουμε το νόμο-πλαίσιο

Συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε στο πιο κρίσιμο σημείο του αγώνα μας ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Από τις αποφάσεις που θα πάρουμε τώρα, από τον τρόπο που θα δράσουμε, θα εξαρτηθεί η έκβαση των πραγμάτων. Στο χέρι μας είναι να νικήσουμε, πετυχαίνοντας είτε το μάξιμο (να μην αναθεωρηθεί το άρθρο 16) είτε το μίνιμο (να μη συγκεντρωθεί πλειοψηφία 180 ψήφων στη Βουλή).

Ποια είναι τα νέα δεδομένα αυτή τη στιγμή;

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε επίσημα, ότι επίκειται και η κατάθεση του νόμου-πλαισίου. Χωρίς προσχήματα, μάλιστα, με τη βοήθεια των ΜΜΕ και του αστικού πολιτικού κόσμου, προσαναγγέλλουν κατάργηση ουσιαστικά του ασύλου. Το πιο πιθανό είναι, μόλις τελειώσουν με την αναθεώρηση του άρθρου 16, να πρωθήσουν και το νόμο-πλαίσιο για ψήφιση στη Βουλή, με διαδικασίες-εξπρές. Ποντάρουν στη συναίνεση που έχει διαμορφωθεί ανάμεσα σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, αλλά και στη βοήθεια που προσφέρουν απροσχημάτιστα τα ΜΜΕ.

Ποντάρουν ακόμα στην πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που από την περασμένη άνοιξη ακόμα έδειξε καθαρά εχθρική στάση απέναντι στο φοιτητικό κίνημα, εκμεταλλεύμενη και το γεγονός ότι από τη μεριά μας δεν της ασκήθηκε καμιά πίεση. Γ' αυτό και αυτή η πίεση πρέπει να ασκηθεί τώρα. Ιδιαίτερα η ΓΣΕΕ πρέπει να καταγγελθεί για τη στάση της και να πιεστεί να πάρει θέση. Οχι με συναντήσεις «κορυφών» και παρασκηνιακά παζάρια,

αλλά με μαζική κινητοποίηση του κινήματός μας.

Ποντάρει, τέλος, η κυβέρνηση στη διαλυτική δουλειά που γίνεται μέσα στο φοιτητικό κίνημα από τις δυνάμεις της συντήρησης και της υποταγής. Και δεν εννοούμε μόνο τη ΔΑΠ, που λειτουργεί σαν δεκανίκι της κυβερνητικής πολιτικής. Ούτε την ΠΑΣΠ, που στα λόγια καταφέρεται ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και το νόμο-πλαίσιο, ενώ στην πράξη κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της για να υπονομεύσει τον αγώνα. Εννοούμε και την ΠΚΣ, που έδειξε καθαρά πια τα χαρτιά της και λειτουργεί διαλυτικά και παραλυτικά, με μοναδικό στόχο να μετατρέψει το φοιτητικό κίνημα σε υπηρέτη της εκλογικής πολιτικής του Περισσού. Σε ένα κίνημα που απλά θα διαμαρτύρεται και δεν θα αγωνίζεται με προοπτική νίκης.

Τι προτείνει συνάδελφοι η ΠΚΣ; Να

πάμε σαν να μην τρέχει τίποτα στην εξεταστική και να κάνουμε μερικές κινητοποιήσεις όταν θα γίνονται οι ψηφοφορίες στη Βουλή. Δηλαδή, κινητοποιήσεις που η κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ θα τις γράψουν στα παλιά τους τα παπούτσια, γιατί δεν θα αισθανθούν καμιά απειλή απ' αυτές.

Στη μεγάλη πανελλαδική πορεία της περασμένης Τετάρτης και στη συζήτηση που έγινε στο Συντονιστικό που ακολούθησε στο ΜΑΧ, έγινε φανερό ότι υπάρχει διόθεση και θέληση για αγώνα διαρκείας ΤΩΡΑ και όχι για εκτονωτικές 24ωρες κινητοποιήσεις. Αυτό το μήνυμα περνάει στις σχολές σε όλη τη χώρα. Η εξεταστικολογία πρέπει να τελειώσει. Πρώτα θα νικήσουμε και μετά θ' ασχοληθούμε με την εξεταστική. Άλλωστε, ποτέ δεν χάθηκε εξεταστική εξαιτίας κινήματος καταλήψεων.

Τα αιτήματά μας δεν χρειάζεται να

τα ξανασυζητήσουμε. Εχουν συζητηθεί εξαντλητικά και έχουν καταγραφεί στη συνεδρίση του κινήματος από τον περασμένο Μάρτιο. Τότε που αναγκάσωμε την κυβέρνηση να προχωρήσει σε ελιγμό και να αποσύρει προσωρινά το νόμο-πλαίσιο, για να κάνει διάλογο με τον εαυτό της και με το ΠΑΣΟΚ στη Βουλή και να ετοιμάζεται τώρα να μας τον φορέσει καπέλο. Εκείνο που πρέπει να συζητήσουμε αυτή τη στιγμή είναι τα μέσα του αγώνα, οι μορφές που αυτός πρέπει να πάρει για να είναι νικηφόρος.

Οπως πολλές φορές έχει αποδειχθεί στην ιστορία του φοιτητικού κινήματος, οι καταλήψεις είναι το πιο αποτελεσματικό μέσο. Ενα μέσο πάλις που ταιριάζει στις ιδιομορφίες του φοιτητικού κινήματος. Η παράλυση των ΑΕΙ και ΤΕΙ, η αμφισβήτηση της κρατικής εξουσίας σ' αυτά, είναι η βάση στην οποία πρέπει να στηριχτούμε και από την οποία πρέ-

πει να ξεκινήσουμε.

Ομως από μόνες τους οι καταλήψεις δεν αρκούν. Ούτε μπορεί να θεωρούμε πως αρκεί μια πτοεία τη βδομάδα. Κλειδί του αγώνα μας είναι να γίνει αυτός το μείζον πολιτικό γεγονός της χώρας αυτό το διάστημα. Να σφραγίσει τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις. Να συγκινήσει ευρύτατα τημάτα εργαζόμενων. Να στριμώξει τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Να προκαλέσει πολιτική κρίση. Αν το καταφέρουμε αυτό, τότε η νίκη θα μας χαμογέλασε. Γιατί σε μια προεκλογική χρονιά καμιά πολιτική δύναμη δε μπορεί να σηκώσει αυτό το κόστος.

Κατά τη γνώμη μας, πρέπει να σπάσει αυτός ο μονότονα επαναλαμβανόμενος κύκλος καταλήψη-πρεία-συνελευση. Να αποκτήσει το κίνημά μας εξωστρέφεια, να βγει στους δρόμους, να προχωρά σε καθημερινές ακτιβιστικές ενέργειες, κατά σχολές, πόλεις, περιοχές.

Το περιεχόμενο και τη μορφή όλων αυτών των κινητοποιήσεων μπορούμε εύκολα να τα βρούμε, αν δώσουμε ζωή στις καταλήψεις μας.

Αν αναπτύξουμε ουσιαστικές αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και όχι τυπικές. Με κυρίαρχο όργανο τις συνελεύσεις και τις επιτροπές καταληψης και όχι τα κομματικά και παραταξιακά παραμέναζα.

Αν πρωθήσουμε ουσιαστικό συντονισμό και όχι συντονιστικά πασαρέλας και επιδειξης δύναμης των παρατάξεων.

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΜΑΖΙΚΕΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ ΟΧΙ ΣΤΑ ΠΑΖΑΡΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΩΝ, Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Οι βεβαιότητες της Μαριέττας

έρευνα κ.λπ.

Και όλα τούτα, που αφορούν κυρίως στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, συνεπικορύνονται από τις εξαγγελίες για αλλαγές στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ειδικά στην επιλογή της νέας καρμανίδας για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Η Μ. Γιαννάκου στην ομιλία της-διάγραμμα των «νέων προοπτικών στην εκπαίδευση» ήταν πολύ σαφής ως προς το πώς εννοεί την «απόλυτη αυτοδιοίκηση» των ΑΕΙ: «Οικονομική ευελιξία» με «κοινωνική λογοδοσία». Δηλαδή βαθύ στρώματος των Πανεπιστημίων στην ογκολιά των επιχειρήσεων και των ιδιωτών για την εξασφάλιση των προς το ζειν και αυστηρή αξιολόγηση με μέτρηση, δηλαδή κατάταξη και κατηγοριοποίηση. Η μέθοδος είναι η σύναψη τετραετών προγραμματικών συμφωνιών μεταξύ κράτους και ΑΕΙ.

Η Γιαννάκου για επιδόρπιο μας επιφύλαξε και το ακόλουθο: «Είναι κάτι, που παρά τις αντιδράσεις είναι βέβαιο ότι θα γίνει» είπε. Διότι ως Μαρία Αντουανέτα γράφει το λαό, το κίνημα στα παλαιότερα των υποδημάτων της, αφού στη «δημοκρατία» της «δεν υπάρχουν αδιέξοδα».

Λαμπρό παράδειγμα

Γεύση από το πώς θα είναι τα περίφημα «μη κρατικά-μη κερδοσκοπικά» πανεπιστήμια στη χώρα μας, μπορούμε να πάρουμε από το πώς λειτουργεί το αθηναϊκό παράρτημα του Πανεπιστημίου της Ινδιανάπολης.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας, στις 14 του Γενάρη, που επικαλείται δημοσίευμα του έγκαιρου εντύπου για την ανώτατη εκπαίδευση Chronicle of Higher Education και τις καταγγελίες δυο πρώην καθηγητών του, το εν λόγω Κέντρο Ελευθέρων Σπουδών, επιδίδεται σε κυνήγι δολαρίων.

Σε αντάλλαγμα το κολέγιο εξέδιδε παραπλανητικές βεβαιώσεις ώστε οι φοιτητές του να εξασφαλίζουν αναβολή στράτευσης, κάτιο το οποίο δεν δικαιούντο, καθώς αυτό το αθηναϊκό παράρτημα είναι Κέντρο Ελευθέρων Σπουδών. Επί 15 χρόνια οι φοιτητές του έπαιρναν βεβαιώσεις ότι φοιτούν στο University of Indianapolis χωρίς

να αναγράφεται αν σπουδάζουν στην Ελλάδα ή στις ΗΠΑ.

Σύμφωνα επίσης με τις καταγγελίες, γίνονται δεκτοί αδιακρίτως υποψήφιοι σ' αυτό, αρκεί να έχουν τελειώσει το Λύκειο, ενώ πολλοί φοιτούν με πολύ χαμηλό επίπεδο Αγγλικών.

Συνεχίζοντας στο διο μοτίβο, οι καταγγελίες αναφέρουν πως οι φοιτητές αντέγραφαν στις εξετάσεις υπό την ανοχή της διοίκησης και κάποιοι εμφανίζονταν σαν κομήτες, ενταγμένοι στο πρόγραμμα σπουδών, μία εβδομάδα πριν τις εξετάσεις.

Για το φάρεμα φοιτητών-πελατών δε οι καταγγελίες έπαιρναν και τη σχετική προμήθεια.

Ομορφός κόσμος, ηθικός, αγγελικά πλασμένος στο χώρο των μεθαυρισμών ιδιωτικών ΑΕΙ, που τώρα λειτουργούν ως παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων.</

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 196η συνεδρίαση

Παρασκευή, 19.1.07

Ιδιο σκηνικό με τις ερωτήσεις από έδρας προς τον απολογούμενο Β. Τζωρτζάτο. Ερωτήσεις του στηλ «γιατί να μη σας βάλουν τα χειρότερα για τον Μομφεράτο», «γιατί να μη βάλουν τον Χριστόδουλο να πει και για σας» κ.λπ. Ο Τζωρτζάτος απαντούσε στερεότυπα -όπως είναι λογικό- ότι δε μπορεί αυτός να απαντά για λογαριασμό του Σύρου και γι' αυτό είχε υποβάλει αίτημα να κληθούν οι Διώτης και Σύρος να καταθέσουν. «Δώστε μου μια λογική εξήγηση», επέμενε σαδιστικά η εισαγγελέας.

Το γεγονός αυτό σχολίασε μετά το τέλος της απολογίας Τζωρτζάτου ο συνήγορός του I. Μυλωνάς. Σημείωσε την επιμέλεια που επέδειξαν οι δικαστές στη διερεύνηση λεπτομερειών προσπαθώντας να αδυνατίσουν τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς του εντολέα του και αναρωτήθηκε αν θα επιδείξουν την ίδια επιμέλεια στην ενίσχυση των σημείων εκείνων που ενισχύουν το υπερασπιστικό του οπλοστάτο. Πλορηφήρησε πώς από τις ερωτήσεις που έγιναν συνάγεται το συμπέρασμά ότι τα μελή του δικαστηρίου τείνουν να αποδεχτούν ως ειλικρινή τα ίδια αναφέρονται στην προανακριτική απολογία του Τζωρτζάτου και αναρωτήθηκε πώς γίνεται τότε να έχει καταδικαστεί σε 4 ισόβια.

Απαντώντας σε ερωτήσεις του Γ. Σταμούλη, ο Τζωρτζάτος είπε πώς τους Καρατσώλη και Κωστάρη τους πρωτογνώρισε στον προθύραμπο της ανακρίτριας και πώς ίδια αναφέρει γι' αυτούς στις προανακριτικές του είναι κατασκευάσματα της Αντιτρομοκρατικής. Ο έμπειρος συνήγορος, σε σύντομο σχόλιό του, σημείωσε πώς στις 18 Ιουλίου 2002 ο Τζωρτζάτος φέρεται να αναγνωρίζει τους Καρατσώλη και Κωστάρη από επιδειχθείσες φωτογραφίες, που δε θα μπορούσαν να υπάρξουν, δεδομένου ότι οι δύο συνελήφθησαν στις 22 Ιουλίου. Αυτό αποδεικνύει πώς πρόκειται για εκ των υστέρων κατασκευή, η οποία θα πρέπει να προβληματίσει σοβαρά το δικαστήριο ως προς την ποιότητά των φερόμενων από προανακριτικών απολογιών.

Χρειάστηκε να επιαναφέρει ο I. Μυλωνάς το αίτημα της ανάληψης των διορισμένων συνηγόρων του Γιωτόπουλου, για να δεήσουν οι εισαγγελέας να τοποθετηθούν (το περνούσαν στο ντούκου με... επιφύλαξη διαρκείας). Φυσικά, η πρότασή τους ήταν απορριπτική. Πιστεύετε ότι υπάρχει δίκαιη δίκη με διορισμένους συνηγόρους που δεν τους θέλετε; ήταν το έντονο ξέσπασμα του Α. Γιωτόπουλου, με το οποίο έκλεισε η σχετική συζήτηση.

Μετά το διάλειμμα το δικαστήριο ανακοίνωσε, όπως αναμενόταν, την απόρριψη του αιτήματος.

Ο Τσελέντης, όρθιος, με σταυρωμένα τα χέρια και με ύφος ιεροκήρυκα, ξεκίνησε με τα γνωστά δακρύβρεχτα του μετανοημένου: Ντέρπομαι, η οργάνωση οδήγησε σε μεγάλη τραγωδία, ζήτω συγνώμη από ολόκληρη την κοινωνία, για όσους έβλαψα δεν αρκεί μια συγνώμη, η κάθαρση μέσα μου δε θα συντελεστεί ποτέ, και τα παρόμοια. Τη δεκαετία του '40 και του '50 τις δηλώσεις μετάνοιας τις διάβαζαν στις εκιλησίες. Σήμερα έχουμε πιο σύγχρονα (και πιο δυνατά μέσα): τηλεόραση, ραδιόφωνο, εφημερίδες. Κι ο Τσελέντης το έρει καλά αυτό.

Στη συνέχεια άρχισε η «αφήγηση», όπως τη έχαρακτήρισε ο ίδιος (παραμύθια θα την έλεγε κάθε καλόπιστος παρατηρητής) της συμμετοχής του στη

17N. Η παραμυθία του συνεργαζόμενου. Για όλα φταίει ο Κουφοντίνας, τον οποίο γνώρισε στο πανεπιστήμιο. Αυτός τον γοητεύει, αυτός τον έπεισε για την ένοπλη δράση, αυτός τον έπεισε ότι πρέπει να βρουν χρήματα με ληστείς. Λες και ήταν παιδάκι και ο γοητευτικός Κουφοντίνας τον έσερνε όπου ήθελε. Βαθιμάια άρχισε να ανακρέπεται σε ενέργειες (πρώτη ενέργεια η ληστείς στην Εθνική Πετραλώνων) και να ρίχνει ονόματα (γνωστά και από τις προηγούμενες τοποθετήσεις του): Χριστόδουλος Ξέρος, Γιάννης Σκανδάλης, ένας άγνωστος και ένας που πάντοτε κάλυπτε τις ληστείς φέροντας αυτόματο όπλο (υπόθεση ΕΤΕ Πετραλώνων), Αλέξανδρος Γιωτόπουλος (πριν την εκτέλεση Μομφεράτου και με αυτόματο σε ρόλο ταΐλιας-κάλυψης στα ΕΛΤΑ Πατησίων), Βασιλής Τζωρτζάτος (υπόθεση Μομφεράτου), Σάββας Ξέρος (υπόθεση Αμερικανών Ρέντη)

Ο ίδιος, βέβαια, ήταν παντού ο λιγότερο ένοχος (όσο πατάει η γάτα!). Στην ΕΤΕ Πετραλώνων δεν πήρε χαμπάρι τίποτα, όλα τα 'μαθε μετά! Στο Μομφεράτο έριξε μια σφαίρα στο γάμο του καραγκούζη, επειδή φριθήκε, και πάλι δεν κατάλαβε τίποτα από το φόβο του! Στον Αγγελόπουλο ήταν πολύ μακρύ το όπλο με το σιγαστήρα και έτσι δεν το κράτησε αυτός, που ήταν κοντός, αλλά ο ψηλός Χριστόδουλος! Ο ίδιος μόνο μικρού κυβισμού μοτοσικλέτες μπορούσε να οδηγήσει και τέτοιες μόνο δυο φορές χρησιμοποίησε η Οργάνωση. Σε όλες τις άλλες ενέργειες χρησιμοποιούσε μεγάλου κυβισμού μοτοσικλέτες που ο ίδιος δε μπορούσε να οδηγήσει και γι' αυτό δεν συμπετείχ! Το διό ισχεί και για τη Vespa στην απόπειρα κατά Τζαντ, που αναφέρεται στην προανακριτική του Χριστόδουλου: αυτός δε μπορούσε να την οδηγήσει, άρα δεν πήρε μέρος κι αν είχε πάρει θα το έλεγε! Στην έκρηξη κατά Αμερικανών στο Ρέντη ήταν απλώς οδηγός που έμεινε στο αυτοκίνητο και μάλιστα, όταν άκουσε την έκρηξη, τρόμαξε και του 'σβησε η μηχανή! Στα ΕΛΤΑ Πατησίων τον πυροβολούσε ο αστυνομικός, αλλά

αυτός δεν κατάλαβε τίποτα, δεν άκουσε πυροβολισμού (!!), δεν είδε τη λάμψη (αλήθεια, βγάζουν λάμψη τα περιστροφα;) και έτσι ανέλαβε να πυροβολήσει ο Κουφοντίνας!

Ολό κάπι γινόταν και ο ίδιος έμενε έξω από τα δύσκολα! Λες και όλες οι συμπτώσεις της Ιστορίας συνέπεσαν στο πρόσωπό του, ώστε να μην υπάρξει περίπτωση να καταδικαστεί σε ισόβια (το πολύ να καταδικαστεί ως απλός συνεργάτης της Επικράτειας), αλλά να καταδικαστούν σε ισόβια οι υποδεικνύονται από τον ίδιο σε θέσεις αυτουργών και άμεσων συνεργών!

Γ' αυτό μιλάμε για παραμυθία. Κομμένη και ραψμένη στα μέτρα του σενάριου της Αντιτρομοκρατικής και της πρωτοποίης του υπερασπιστικής γραμμής: σας δίνω ό, τι θελετεί για τους άλλους, με ρίχνεται στα μαλακά των 25 χρόνων και σε λίγα χρονάκια βγαίνων έξω έχοντας ξοφλήσει το χρέος μου προς εσάς. Περιμένουμε να δουμένε αν, τύποις έστω, θα του υποβληθούν ερωτήσεις που θα αμφισβητούν την «αφήγησή του».

Και μετά την περιγραφή των ενεργειών και ακρού ζήτησε να του θυμίσουν αν υπάρχει κάποια ενέργεια που έχει ξεχάσει (!!!), επιστροφή στο μελό της μεταμελείας, που ξεκινά με την... αυτογνωσία, τη διαφωνία με το... μιλιταρισμό, τη διαφωνία με τις ληστείς, ακόμα και τη διαφωνία με τα ρεμπετάδικα, λόγω επιτανησιακής δυτικότροπης κουλτούρας (sic!), περνά από την αποχώρηση το Σεπτέμβρη του 1988 και την προσπάθεια αληθίης και φράγκης σε ερωτησης της εισαγγελέας, ήταν εκδηλώσεις της άκρας Αριστεράς, στις οποίες συζητήθηκαν ζητήματα μιζικής νόμιμης δράσης, «Ολοι όσοι συναντιστούσαν, όμως, είσαισταν μελή της Οργάνωσης», επέμενε η εισαγγελέας, κάνοντας πως δεν καταλάβαινε. Οχι, ήταν κόσμος που είχε παρόμοιες ιδέες, της άκρας Αριστεράς, απάντησε ο Τσελέντης. Αν ήμασταν μελή της Οργάνωσης θα συναντιμασταν στην Οργάνωση!

Στην υπόθεση Μάτη, χωρίς ντροπή ο Τσελέντης είπε -απαντώντας στην εισαγγελέα- ότι το όπλο που σκότωσε το Μάτη δεν υπήρχε περίπτωση να το κρατάει άλλος εκτός από τον Κουφοντίνα (γιατί, όπως είπε απαντώντας στην περιγραφή των ενεργειών του Κουφοντίνα (ο Κουφοντίνας έτσι κι αλλιώς αδιαφορεί για το ποινικό σκελος), αλλά γιατί όλοι οι αυτόπτες μάρτυρες (που δεν είναι λήγοι) υπήρξαν κατηγορηματικοί πως ο ντυμένος ψευτοαστυνομικός (ρόλος που αποδίδεται στον Κουφοντίνα και σ' αυτό συμφωνεί και ο Τσελέντης) δεν πυροβόλησε, γιατί ήταν αυτός που με τα δυο χέρια προσπάθουσε

για ενέργειες, τις συζητούσαν όλοι και εκτελούσαν όσοι είχαν σύμφωνη γνώμη. Γιωτόπουλος και Κουφοντίνας -επίτε- είχαν την εμπειρία και γι' αυτό το σεβασμό των υπόλοιπων, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι οι άλλοι εκτελούσαν διατογές σαν στρατιώτες. Σε μια ενέργεια, μάλιστα, που ο ίδιος διαφώνησε, κανένας δεν του υπέβαλε ούτε του επέβαλε και έτσι δεν πήγε. Μπορώ να πω -κατέληξε-

προσέρχομενο το Μάτη. Η πολιτική αγωγή της υπεράσπισης Μάτη ευθέως έχει υπαντινθεί ότι αυτός που πυροβόλησε ήταν ο Τσελέντης! Τα συμπεράσματα δικά σας.

Η συνεδρίαση διακόπηκε για τη Δευτέρα σε μια στηγμή έντασης, με τον I. Μυλωνά να κατηγορεί την εισαγγελέα για παραπλανητικές ερωτήσεις και μεροληπτική συμπεριφορά. Ακολούθησε ένας τρικούβρετος καυγάς, ο οποίος συνεχίστηκε και μετά την εσπευσμένη διακοπή της συνεδρίασης, μεταξύ Γιωτόπουλου-Τζωρτζάτου από τη μια και του συνηγόρου του Τσελέντη, Θ. Παπαγιάννη από την άλλη.

■ 197η συνεδρίαση

πνος, αλλά δε μπορεί να θυμάται τι ακριβώς έχει πει κάθε φορά, αφού είναι δεδομένο ότι η «αιφήγησή» του αποτελείται από ανάμιξη αληθειών και ψεμάτων, όπως εύστοχα είχε επισημάνει στην πρώτη δίκη ο Δ. Κουφοντίνας. Επ' αυτού δυο σχόλια μπορούν να γίνουν. Το πρώτο αφορά ειδικά τη μαρτυρική κατάθεση (γιατί ως τέτοια αξιοποιείται και όχι ως απολογία) του Τσελέντη: Πώς μπορεί να παρθούν τοις μετρητοίς τα δύσα λέει ένας καπτηγορούμενος, που φροντίζει να επιβαρύνει άλλους και να ελαφρύνει τον εαυτό του;

Το δεύτερο σχόλιο είναι γενικότερο: Είναι δυνατόν ποτέ να ανακαλυφθεί η αλήθεια σε μια δικαστική αίθουσα; Εκείνο που μπορεί να σχηματιστεί σε μια δικαστική αίθουσα είναι η δικονομική αλήθεια. Μια αλήθεια γεμάτη κενά, αντιφάσεις και αμφιβολίες. Γ' αυτό και το δίκαιο λέει πως οι αμφιβολίες πρέπει να οδηγούν σε απαλλαγή του κατηγορούμενου. Αυτό, όμως, δεν ισχύει σε τέτοιες δίκες, σε πολιτικές δίκες. Εδώ έχει παρουσιαστεί μια αλήθεια, αυτή που κατασκεύασε η Αντιτρομοκρατική στη φάση της προδικασίας, και καταβάλλεται προσπάθεια να συνταριστούν τα αντιφατικά στοιχεία της δίκης σε τρόπο ώστε να επιβεβαιωθεί συντέλεια.

ωθεί αυτή η «αληθείοι». Τα αίματα άναιψαν προς το τέλος της συνεδρίασης, όταν ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Σ. Γεωργίου, που έχει διαχρονικά την άποψη ότι ο Τσελέντης είναι αυτός που πυροβόλησε τον αστυνομικό Χ. Μάτη, με τις ερωτήσεις του προσπάθησε να στριμώξει τον Τσελέντη, ο οποίος κατηγόρησε το δικηγόρο ότι εξαπατά τους πελάτες του. Ο Γεωργίου έκλεισε με μια δήλωση, στην οποία υποστήριξε ότι είναι ο ίδιος που έχει υποστηρίξει εξαρχής αυτή την άποψη και όχι ο Γιωτόπουλος, που υποστηρίζει το ίδιο για τους δικούς του λόγους. Κατηγόρησε δε τον Τσελέντη ότι έχει βάψει τα χέρια του με αίμα.

Τηρώντας τα τυπικά, με πρόταση της εισαγγελέα, το δικαστήριο έστειλε τον υπαρχιφύλακα να ρωτήσει τον Δ. Κουφοντίνα και τον Χρ. Ξηρό αν θέλουν να υποβάλουν ερωτήσεις στον Τσελέντη που τους επιβαρύνει, αυτοί διαμήνυσαν ότι εμμένουν στις δηλώσεις τους (ότι έχουν αποχωρήσει δηλαδή) και διέκοψε για αύριο στις 10:30 (λόγω κωλύματος του Γ. Μιλωνών).

■ 198η συνεδρίαση
Τείτη, 23.1.07

Τίποτα καινούργιο δεν εισέφερε η εξέταση Τσελέντη από τον Ι. Μυλωνά, συνήγορο των Τζωρτζάτου-Γιωτόπουλου. Ο Τσελέντης εμφραντίστηκε απόφρασισμένος να μην απαντήσει συγκεκριμένα σε τίποτα. Σε όλες τις επί του συγκεκριμένου ερωτήσεις απαντούσε με υπεκφυγές, παραπέμποντας γενικά και αιρίστα στην απολογία του ή λέγοντας «έχω απαντήσει» ή απαντώντας προκλητικά: «Μπορεί να σας απαντήσει ο κ. Γιωτόπουλος ή ο κ. Τζωρτζάτος».

Αρκετές ήταν οι παρεμβολές του συνηγόρου του Α. Οικονομίδη, αλλά και... της εισαγγελέα, η οποία θυμήθηκε ξαφνικά ότι δεν πρέπει να πιέζεται ο κατηγορούμενος να πει πράγματα που ενοχοποιούν τον εαυτό του!!! Η ίδια έφερε να πει το εξής εκπληκτικό (εκπληκτικό σε σχέση με τις απόψεις που εκφράζει η ίδια στη δίκη), όταν ο συνήγορος ρώτησε τον Τσελέντη πότε μπήκε στην Οργάνωση και αυτός απέφυγε να απαντήσει: «Δε νομίζω ότι θα κρατήσουμε ημερολόγιο πότε μπήκε!» Η τήρηση κάποιων προσχημάτων ποτέ δεν έβλαψε, αλλά είναι τόση η ζέση και ο αυθορμητισμός της κ. Κουτζαμάνη που την εμποδίζουν να θυμάται αυτών των παλιού χρυσού κανόνα για τη συμπεριφορά των θεσμικών προσώπων.

Για ζητήματα που αφορούν την ποινική μεταχείριση κατηγορούμενων ο Τσελέντης, μετά από πίεση του συνηγόρου, επανέλθει αυτά που είχε πει και το Φλεβάρι για την υπόθεση Μομφεράτου: ότι έχει την εντύπωση πως οδηγός του αυτοκινήτου ήταν ο Τζωρτζάτος, αλλά δε μπορεί να το βεβαιώσει. Αυτό ενόχλησε σφόδρα την εισαγγελέα, γιατί η απάντηση Τσελέντη ισοδυναμεί με έκφραση αφερβολιών, που πρέπει να ερμηνευτούν υπέρ του κατηγορούμενου. Ευθέως αμφισβήτησε την τοποθέτηση Τσελέντη, λέγοντας ότι άλλα είχε πει στην πρώτη δίκη και πως αυτά τα λέει για πρώτη φορά τώρα, στη δεύτερη δίκη. Αν όμως είνολο της απολογίας Τσελέντη. Να θεωρηθεί ως απολογία γεμάτη από σκοπιμότητες. Και μάλιστα, να συνεκτιμήσουν ως προς αυτό και τα όσα έχει δηλώσει ο Δ. Κουφοντίνας για τον Τσελέντη, χαρακτηρίζοντάς τον εύστοχα ως «βοηθό εισαγγελέα»: ότι έχει κάνει συναλογή και καταθέτει ανάμικτα αλήθειες και ψέματα. Ομως, ο Τσελέντης είναι ένας από τους βασικούς πυλώνες της κατηγορίας και όλι όσα γράψαμε παραπάνω δεν υπάρχει περίπτωση να ισχύσουν σ' ένα ειδικό δικαστήριο που διεκπεραιώνει μια σημαντική πολιτική δίκη, με στόχο «την εξόντωση των αντιπάλων και την ενσωμάτωση των φίλων».

ναι έτσι, τότε ο Τσελέντης πρέπει να θεωρηθεί γενικά αναξιόπιστος και όχι επιλεκτικά αξιόπιστος, ανάλογα με το που επιβεβαιώνει το σενάριο της Αντιτρομοκρατικής. Ετσι δεν είναι, κυρία Ευτέρη; Γίνεται... ολίγον έγκως;

Εκεί που ο Τσελέντης φανερά δεν μπορούσε να απαντήσει και οι υπεκφυγές του ακούγονταν καθόλου πειστικές ήταν όταν κλήθηκε να εξηγήσει γιατί, ενώ στις προδικιστικές απολογίες του αναφέρει τον Γιωτόπουλο ως κάποιο μέλος της Οργάνωσης, που κάποια στιγμή γνώρισε, στο πρωτόδικο δικαστήριο για πρώτη φορά κατέθεσε τα περι ειδικού καθοδηγητικού ρόλου του Γιωτόπουλου, τα οποία επανέλαβε και τώρα. Από τη δύσκολη θέση προσπάθησε να τον βγάλει ο συνήγορος του Α. Οικονομίδης, ζητώντας κατ' αντιπαράσταση εξέταση Τσελέντη-Γιωτόπουλου, όπως είχε ζητηθεί και στην πρώτη δίκη, πρόταση την οποία η υπεράσπιση Γιωτόπουλου αρνήθηκε, επειδή –όπως είπε ο Ι. Μυλωνάς- η ουσία βρίσκεται στις αντιφάσεις που εμφανίζει ο Τσελέντης και επ' αυτών πρέπει να απαντήσει. Η δικαιολογία Τσελέντης εξέτασης θα πρέπει να απαντήσει, τότε, ο πιο επιεικής, ο πιο κομψός χαρακτηρισμός που μπορούμε να δώσουμε: ο συνήγορος των Γιωτόπουλου-Τζωρτζάτου διάβασε τα όσα έχει πει για τον Τσελέντη ο Δ. Κουφοντίνας στην πρώτη δίκη! Το οξύμωρο είναι φανερό, αλλά ας το εξηγήσουμε για όσους δεν έχουν παρακολουθήσει συστηματικά τη δίκη και το ρεπορτάζ μας: όταν ο εντολέας του κατηγορεί τον Κουφοντίνα ότι καλύπτει τον Τσελέντη, πώς ο συνήγορος επικαλείται τον Κουφοντίνα για να ξεμπροστίσει τον Τσελέντη; Το οξύμωρο εξελίχτηκε σε πρόκληση μετά τη δήλωση Τζωρτζάτου, που ακολούθησε. Ο Τζωρτζάτος, διαβάζοντας γραπτή δήλωση, χαρακτήρισε τον Τσελέντη «μάρτυρα του στέμματος σε διατεταγμένη υπηρεσία» και δήλωσε ότι λέει ψέματα πιάς δε μπορούσε να οδηγήσει Βέστα, γιατί η Βέστα ήταν το πιο ευκολοδήγητο μέσο τη δεκαετία του '80. Επίσης, ότι στην υπόθεση Μομφεράτου ξέρει ποιος ήταν ο οδηγός και το αποκρύβει, ξέρει ποιος πυροβολήσει τον Μομφεράτο και φεύδεται.

ντη, ότι δεν τα θυμόταν όλα πολύ καλά, γιατί επί χρόνια προσπαθούσε να τα ξεχάσει, και ότι στην Αστυνομία δεν ανακρίθηκε για τη δομή της Οργάνωσης αλλά μόνο για συγκεκριμένες πράξεις (!), δεν αντέχει στην κοινή λογική. Θα ακουγόταν πιο ειλικρινής (χωρίς, βέβαια, αυτό να σημαίνει και ότι θα έλεγε την αλήθεια), αν έλεγε, για παράδειγμα, ότι στην προδικασία θέλησε να καλύψει τον Γιωτόπουλο, αλλά μετά η συναλλαγή που έκανε προέβλεπε να στηρίξει την κυριαρχούμενη καταδική Γιωτόπουλου για ηθική αυτουργία. Δεν είναι δυνατόν να ξεχνάς αυτόν που αργότερα υποδεικνύεις ως πολιτικό καθοδηγητή σου και που η κατηγορία, πολύ πριν τη δίκη, εμφάνιζε ως αρχηγός της 17Ν.

Και μόνο αυτό το ζήτημα αρκεί για να αξιολογήσει κανείς την απολογία Τσελέντη. Η μετάνοια που δηλώνει είναι δικαίωμά του (αξιολογείται βέβαια πολιτικά, αλλά αυτό δεν μας απασχολεί εν προκειμένω). Η προσπάθεια να ελαφρύνει τον εαυτό του και να πέσει όσο γίνεται στα μαλακά είναι επίσης δικαιώμά του,

μία φορές

Αρού ο ίδιος ξέρει και δεν λέει, από πού άντλησε το θράσος να ζητάει από τον Κουφοντίνα να πει ποιοι ήταν στη συγκεκριμένη ενέργεια και να τον κατηγορεί ότι καλύπτει τον συνεργαζόμενο του Τσελέντη; Ολόκληρη η αήθης επιθέση κατά Κουφοντίνα σ' αυτό ακριβώς στηρίζεται. Δεν είναι θράσος -και μάλιστα απόθεμα- να χρησιμοποιεί ο συνήγορος της υπερασπιστικά τα ίδια όσα έχει δηλώσει ο Κουφοντίνας για τον Τσελέντη και ο Τζωρτζάτος στην απολογία του, μιλώντας πριν λίγες μέρες, να προσπαθεί να ρίξει λάσπη στον Κουφοντίνα, λέγοντας ψέματα ότι δεν είπε λέξη ενάντια στους συνεργαζόμενους, γιατί είναι και ο ίδιος συνεργαζόμενος; Τελικά, βουλιαζαν οι ίδιοι στη λάσπη που πήγαν να πετάξουν στη Δημότρη Κουφοντίνα και έγιναν ακόμα πιο θλιβεροί και αξιοθρίηντοι.

■ 199η συνεδρίαση
Τετάρτη, 24.1.07

Με μια λαϊκωνικότατη δήλωση, ο Βασίλης Ξηρός δήλωσε ότι αφορείται τις και τηγορίες και ότι δεν θα απολογηθεί ούτε θα απαντήσει σε ερωτήσεις: «Μετά την απόρριψη των ενοτάσεων και τις ψευτικές προσανακριτικές και εφόδους τις δέν χεστε σαν αληθινές και συνεκτιμώντας τη στάση του δικαιστηρίου όλον αυτό τον καιρό, δεν έχει κανένα νόημα να απολογηθώ ή να απαντήσω σε καμία ερώτηση».

Η εισαγγελέας –φυσικά- πρότεινε να αναγνωστούν οι προσωπικές και ανοικτές κριτικές απόλογίες του, αυτές που τις έχει καταγγείλει ως προϊόν άσκησης ψυχολογικής και σωματικής βίας. Οι συνήθειες γορού του αντέλεξαν, αναφερόμενοι στα δικαίωμα σιωπής που άσκησε, το οποίο δεν επιτρέπει την ανάγνωση προδικαστικών απολογιών. Το δικαστήριο, με διάλογο σκεψη-εξπρές στην έδρα και αδημονώντας να τελειώνει (είναι χαρακτηριστικό ότι ο πρόεδρος προς στιγμή αμφισβήτησε το δικαίωμα συνηγόρου υπεράπειρης σπουδής να δευτερολογήσει μετά την τοποθέτηση της εισαγγελέα!), αποφάσισε την ανάγνωση και προχώρησε σ' αυτήν. Ο... αυτόματος πιλότος της διεκπεραίωσης λειτούργησε κατ'εξαί-

Ο Βασιλής αποχώρησε από τη δίκη όση ώρα διαφάνωνταν οι «απολογίεψ» του και επέστρεψε όταν τελείωσε τη διενέργεια. Η εισαγγελέας πρότεινε να διαβιστούν και τα πρακτικά της πρωτόδικης δίκης για την οποία ήταν συμμετείχε και έτσι είχαμε την ευκαιρία να θυμηθούμε το μικρό κείμενο που προσπάθησε να διαβάσει στην πρώτη δίκη ο Βασιλής, διακοπτόμενος συνεχώς και με τρόπο κυριολεκτικά αλήτικο από μεγαλοδικηγόρους της πολιτικής αγωγής, χωρίς να καταφέρει να ολοκληρώσει την ποθέτησή του. Εννοείται πως στα επίσημα πρακτικά που διεβάστηκαν αυτή η αλητεία δεν καταγράφεται.

Ο Βασιλης ρωτήθηκε αν
θέλει να απαντήσει σε ερω-
τήσεις και απάντησε αρούν-

τικά. Εγινε και η καθιερωμένη διακοπή για να ρωτηθούν οι Χριστόδουλος και Κουφοντίνας μήπως θέλουν να υποβάλλουν ερωτήσεις στον Βασιλή (α, τάνω απ' όλα η τυπική τάξις), η εισαγγελέας θυμήθηκε ότι πρέπει να ρωτηθούν μήπως θέλουν να υποβάλουν ερωτήσεις και στον Τζωρτζάτο, Κουφοντίνας και Χριστόδουλος απάντησαν στον φύλακα που στάλθηκε ότι εμμένουν στις δηλώσεις τους και έτσι κλήθηκε να απολογηθεί ο Διονύσης Γεωργιάδης.

Ο, τι είχα να πω κατ' ουσίαν το έχω
ήδη πει, ήταν τα πρώτα λόγια του Δ. Γε-
ωργιάδη, που ζεκαθάρισε ότι απλά θα
τα συνοψίσει. Καταδικάστηκα –είπε- για
μια βύμβα που μπήκε τον Ιούνη και φέ-
ρομαι να ομολογώ ότι την τοποθέτησα
το Δεκέμβρη. Δεν έχω καμιά σχέση με τις
κατηγορίες και το μόνο προγματικό γε-
γονός είναι η σχέση που είχα με τους
αδερφούς Ξηρούς και η χρήση μιας ταυ-
τότητας που μου έδωσε ο Σάββιας για να
νοικιάσω ένα σπίτι για λογαριασμό του,
όπως έχω ήδη εξηγήσει. Αυτή ήταν όλη
κι δλ̄η η απολογία του.

Η εισαγγελέας προσπάθησε να κάνει αυτό που δεν έκανε σε κανένα από τους κραυγμένους ψευδομάρτυρες. Να βγάλει αντιφάσεις, με ερωτήσεις βγαλμένες κυρίως από το προανακριτικό υλικό της Αντιτρομοκρατικής. Κρίσιμο ζήτημα το πότε ήρθε ο Γεωργιάδης στην Αθήνα. Τόσοι μάρτυρες ήρθαν και επιβεβαίωσαν αυτό που λέει, ότι ήρθε το φθινόπωρο του '98, αλλά η εισαγγελέας επέλεξε την ανακριτική απολογία του Βασ. Ξηρού, που λέει ότι συγκατοικούσαν στην Αθήνα το '97. Χωρίς να χάσει την ψυχρασμía του ο Γεωργιάδης απόντησε με ένα ερώτημα: τότε γιατί η πρωτόδικη απόφαση δεν παίρνει ούτε αυτό που λέει ο Βασίλης ούτε αυτό που λέω εγώ και επιλέγει μια μεσοβέζικη λύση ως προς την ημερομηνία; Τόσους μάρτυρες έφεραν, το απέδειξα πλήρως, τι άλλο να κάνω; Οχι, δε λέει ψέματα ο Βασίλης, απλά τα μπερδεύει. Είναι ιδιόμορφος άνθρωπος και στη Θεσσαλονίκη λέμε πως είναι αυτός που μπορεί να μπερδέψει την Εγνατία με την Τσιμισκή.

Σε ολές τις ερωτήσεις είχε απαντήσεις ο Δ. Γεωργιάδης. Απαντήσεις σαφείς, που τις έχει δώσει και στην πρώτη δίκη και στη διάρκεια αυτής της δίκης. Μάλαγε, όμως, «εις ώτα μη ακουόντων». Η εισαγγελέας κατέστησε σαφές ότι δεν πίστευε τίποτα απ' όσα έλεγε. Το μόνο αποδεικτικής ισχύος έγγραφο είναι γι' αυτήν η κοτσικευασμένη από την Αντιτρομοκρατική προσανακριτική του. Ειδικά για την έκρηξη στην Τράπεζα Πίστεως, που φέρεται να ομολογεί (ή οποία, αις το ξαναπούμε, δεν έχει «υιοθετηθεί» από τη 17Ν αλλά από άλλη Οργάνωση, με επιστολή σε εφημερίδες, γεγονός που έχει επιβεβαιώσει και ο Δ. Κουφοντίνας). Και χωρίς αυτό, όμως, για έναν καλοπροσαίρετο και όχι «στημένο» άνθρωπο

θα αρκούσε ακόμα και η προανακριτική «απολογία» του Γεωργιάδη για να τον απαλλάξει τουλάχιστον απ' αυτή την κατηγορία: ο ίδιος εκεί φέρεται να λέει ότι έβαλε τη βόμβα το Δεκέμβρη του 1998 (προφανώς επειδή θεωρείται δεδομένο ότι κατέβηκε στην Αθήνα το Σεπτέμβριο του '98), ενώ η βόμβα έχει μπει τον Ιούνιο.

«Ο Σάββας Ξηρός μπορεί να έκωνε τις επιλογές που έκανε, όμως για μένα είναι ο αδερφός ενός φίλου, που τον γνωρίζω 12-13 χρόνια, και ο άνθρωπος που όταν ήρθα στην Αθήνα με βοήθησε, με φιλοξένησε στο σπίτι του, με βοήθησε να βρω δουλειά. Δε θα γίνω εγώ κριτής του». Αυτή ήταν η αξιοπρεπέστατη απάντηση του Γεωργιάδη, μαζί μένα πικρό χαμόγελο, όταν η εισαγγελέας του ζήτησε να του επιβεβιασώσει αυτό που φέρεται να λέει στην ανακριτική απολογία του, ότι ο Σάββας του τηλεφωνούσε και τον απειλούσε ότι θα σκοτώσει τον ίδιο και την οικογένειά του, αν πει τίποτα για την

Οσοι φίλοι και σύντροφοι δεν μπόρεσαν να προμηθευτούν το ειδικό ένθετο του προηγούμενο φύλλου της «Κ» με την (αντί απολογίας) δήλωση-τοποθέτηση του Δημήτρη Κουφοντίνα, μπορούν να τη ζητήσουν από τα γραφεία της εφημερίδας μας. Και βέβαια, το CD αποτελεί ένα ηχητικό ντοκουμέντο ιστορικής σημασίας.

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* «Γιαγιάκα, παπιούλη, πούστηδες, ελεεινοί, αίσχος». Με συγχωρείτε, προσπαθώντας να καταγράψω και να διασώσω την προφορική μας παράδοση.

* Τα αρχικά Ε.Γ. δεν σημαίνουν Εκτελεστικό Γραφείο; Τα αρχικά Δ.Β. τι άλλο είναι από το Δε Βαριέσαι; Τι αναρωτιέσαι;

* Πάντως είχε δίκιο, έπειτα να βρίζει στον πλημυρικό, όπως οι γάλλοι: «Άντε απαυτωδείτε μαμά. Δε γαλεγω πατέρα» κλπ.

* Μόνο μίζα; Και λάδι και πετρέλαιο και injection και κινητήρα ολόκληρο! Ακου μίζα...

* Περιμένουμε εναγωνίως το νέο sms αντίστασης, να καμάρωσουμε τα λεγόμενα του λεγάμενου. Του Ba-silly, ντε. Τι λέτε κι εσείς εκλεγόμενες;

* Σου την φυλάω σ. Θωμά! Ακου να κάνει πλάκα στον πλακατζή...

* Πόσο αραία τα λέμε και τα γράφουμε, πόσο μακριά στεκόμαστε στην πράξη! Η αλληλεγγύη κι η στήριξη, συχνά καταντούν κενές λέξεις την ώρα της κρίσης. Κι όταν γίνεται επανειλημμένα αυτό, παίρνει τις αποχρώσεις προδοσίας.

Κρίμα, φίλε
Χαμένες ζαρντινιέρες του παρελθόντος
και συνά-
δελφε «μεγάλης» εφημερίδας του αιστικού τύπου.
* Τι δυμόμαστε οι αργόσχολοι ξεσκονιστές! Τέτοιες μέρες του 1979, διωκόταν ο διοικητής της Σχολής Χωροφυλακής (αντισυνταγματάρχης Βουδικλάρης) για πώληση όπλων σε ακροδεξιούς (καταδικάστηκε την 1.6.1979 από το πενταμελές Εφετείο σε δύο χρόνια φυλάκιση, απλώς για οπλοκατοχή)!

* What about Tsipras, global "companions"?
* «Θεσσαλονίκη - Γιάννινα με δυο παπούτσια πάνινα / Αθήνα - Τιμισοάρα, δεν μας χέζεις ρε...κλπ» (λαϊκό άσθμα επί παλαιού άσθματος).

* Πάλι για τους ομοφυλόφιλους είπε και τον βρίζει η μισή εκκλησία; Δεν ξέρει πού προσταται;

* Πραγματική εικονικότητα.
* Τι λέτε; Πυρηνικό πόλεμο ή πολεμικό πυρήνα; Σύγκρουση λογικής ή λογική σύγκρουσης; Αδρόες συλλήψεις ή ασύλληπτους δρόες;

* Φαντάζομαι τον μέγια φυλλόσοφο και πυητή, γονατιστό μπρος στην κάμερα ν' αναλύει την ψηφιακή σκιά αναφωνώντας «άνδρα μοι έννεπε μούσα»...Sk ave Caesar.

* Χλωμά πρόσωπα έχουν καλάμια που βροντούν, αλλά οι ινδιάνοι έχουν ξεδάψει το τόμαχο κι έχουν πάρει το μονοπάτι του πολέμου. Ουγκ. Και φυσικά δεν απευδύνομαι στον δάμαλο ούτε σε κανέναν τους. Φαντάζεστε να δύνανται ν' αποκληθούν χλωμά πρόσωπα;

* Και την πίτσα ολόκληρη και το κοπρόσκυλο χορτάτο; Και το μονοπώλιο της βίας και την βία του μονοπώλιου; Για σιγά βρεις κορίτσια...

* Μετά το "Free Willy", νέα υπερπαραγωγή: Free Byron Immediately (αρχικά FBI).

* ΜΑριέτα Γιαννάκου ΚΟυτσίκου: Μαγικό! ΦΑΝΗ ΠΑΛΛΗ: Φάπα! Και Punkalos.

* Μονωδία. Πληρώνοντας τα εξόδια στα διόδια, ανοίγω το τετράδιο και βλέπω πως αιρίου ανοίγει το τριώδιο. Χρόνια πολλά στους καρναβαλιστές (μετά από καρναβαλιστική έρευνα), στους φαρισαΐζοντες εκτελωνιστές αποφάσεων. Χρόνια πολλά και στους «δικούς μας» καρναβαλιστές (με νταυόλια και ζουρνάδες) των δρόμων και σ' εκείνους των διαδρόμων.

* Τριώδιο. Τα τρία δύο. Συνέχεια του η τρίαινα (τα τρία ένα).

* Φαντάζεστε η ευρωβουλευτής Ρόδη Κράτσα να παντρευόταν τον κύριο Κρούτσα και να λεγόταν Ρόδη Κράτσα Κρούτσα;

* «Τώρα οι δρόμοι έχουν μάτια / τα πάρκα έχουν αστυνομία / τα παράδυρα σημειώνουν ονόματα / κινητοποιούνται κανόνια και στρατοί / αποφασισμένοι κατά του έρωτα / δουλεύουν χωρίς σταματημό» Pablo Neruda («Καμένα αγόρια»).

Kokkinoskoufita

kokkinoskoufita@eksegersi.gr

Οργάνωση. Κουράστηκε να εξηγεί -μάταια, όπως φάνηκε από τις αντιδράσεις της εισαγγελέας- ότι όλα αυτά είναι αποτέλεσμα της πλήρους ασυνεννοησίας με τους τότε δικιγόρους του, τους οποίους δε μπόρεσε να ενημερώσει ότι η προανακριτική του ήταν κατασκευασμένη και οι οποίοι έγραφαν υπομήματα για λογαριασμό του, τα οποία ο ίδιος ούτε να διαβάσει δεν προλάβαινε. Γ' αυτό, άλλωστε, τους έδινε στη συνέχεια. Επειδή ακολούθησαν ένα δρόμο («κάπι έπειτα να κάνουν») που ο ίδιος δεν ήθελε να ακολουθήσει. Δεν ήθελε να συμπράξει σε ένα πατηχίδιο σκοπιμοτήτων!

«Θα μπορούσα να έρθω εδώ και να δηλώνω ότι ο Σάββας με απειλούσε και μου κόπηκαν τα πόδια. Θα μπορούσα να κάθομαι εδώ και να πετάω λάσπη. Αυτός ήταν ο εύκολος δρόμος. Εγώ δε διάλεξα αυτό το δρόμο, διάλεξα το δύσκολο δρόμο. Ήξερα ότι θα την πληρώσω και την πληρώσω!»

Ιδιαίτερη από τις ερωτήσεις του αναπληρωτή εισαγγελέα και των δικαστών. Ευθεία αμφισβήτηση (με ιδιαίτερα προκλητικό τρόπο, μάλιστα, από τον αναπληρωτή, που παρίσταντας πως δεν καταλάβαινε!) των δύο που έλεγε ο Γεωργιάδης. Χρειάστηκε να πει τα ίδια πρόγιαστα μία, δυο, τρεις, πολλές φορές. Εφτάστηκε ακόμα και στην έκρηξη, την οποία ελεγχεί αμέσως. Γιατί καταλάβα τότε ότι για δεύτερη φορά βρίσκει απεναντί του «ντουβάρια» που δε θέλουν ν' ακούσουν και δε θέλουν να καταλάβουν. Ειδικά όταν εξηγεί τι τρέφηξε στην Αντιτρομοκρατική. Πως απειλούνταν ότι θα του φορτώσουν συμμετοχή σε όλες τις ενέργειες της 17Ν, με κορυφαία αυτή της εκτέλεσης Σόντερς, πως είδε το δικηγόρο του για τέσσερα λεπτά παρουσία τουλάχιστον 10 ασφαλιτών, πως κατέθεσε στην ανακρίτρια με κουκουλοφόρους να τον σημαδεύουν, πως παρέμεινε στην Αντιτρομοκρατική ακόμα και μετά την απόφαση για προφυλάκισή του κ.λπ. κ.λπ. Πώς να μην εκραγεί, λοιπόν, και να μην προεξοφλήσει, εμμέσως, ότι ίδια θα είναι η μετοχείριση του και από το δικαστήριο;

Μετά το τέλος των ερωτήσεων, ακολούθησε η καθιερωμένη διαδικασία: πρόταση της εισαγγελέα να αναγνωστούν οι προδικαστικές απολογίες του (ήδη έχει χρήση από το δικαστήριο κατά τη διαδικασία των ερωτήσεων στον κατηγορούμενο, για ποιο λόγο να διαβαστούν ολόκληρες; αντέτεινε η υπεράσπιση), απόφαση-εξηγέρες επί της έδρας και ανάγνωση.

■ 200ή συνεδρίαση

Πέμπτη, 25.1.07

«Δεν έχω καμία σχέση με τη 17Ν. Αρνούμαι όλες τις κατηγορίες. Τις αρνήθηκα κατηγορηματικά σε όλες τις αρχές. Εχετε μόνο μια υπογραφή μου μέσα από τη ΓΑΔΑ και γ' αυτήν έφαγα 25 χρόνια». Μ' αυτά τα λόγια έκλεισε τη συχετικά σύντομη απολογία του ο Κώστας Καρατσώλης.

Προηγήθηκε η εξιστόρηση της περιπτέτειάς του. Η γκαγκστερική σύλληψή του στην παραλία, μπροστά στα έντρομα μάτια των παιδιών του και της γυναίκας του, που θύμιζε απαγωγή αμερικάνικου τύπου. Η μεταφορά του με ελικόπτερο από το Ακτιο στο άντρο της Αντιτρομοκρατικής, το βασανιστήριο της πολύωρης ανάκρισης, με τις απειλές για τη ζωή του και τη ζωή των δικών του. Η εξάντληση, ο πανικός, η κατάρρευση, η υπογραφή σ' ένα κείμενο που αυτοί ετοιμάσσουν. Κι ύστερα η μεταφορά στην ανακρίτρια, από το στόμα της οποίας ακούει για πρώτη φορά τις κατηγορίες και μένει όγαλμα. Τις αρνείται αμέσως και ζητά προθεσμία. Σε δύο μέρες επιανέρχεται με συνήγορο, αρνείται όλες τις κατηγορίες, υποβάλλει αιτήματα και ζητά να απολογηθεί αφού απαντηθούν αυτά τα αιτήματα. Τα ίδια αιτήματα υποβάλλει και στον ερεύτη οικείας της 17Ν που έκαψε την προσώπου του Καρατσώλης.

Αναφέρθηκε εν συντομίᾳ και στις κατηγορίες για τις οποίες έχει καταδικαστεί, θυμίζοντας αυτά που έχουν προκύψει από τη δια-

δικασία. Στην εισβολή στο Α.Τ. Βύρωνα δε θα μπορούσε να είναι, γιατί ήταν δεκαπενταύγουστος και έλειπε με άδεια στο χωρίο του. Στο Συκούριο δε θα μπορούσε να είναι, γιατί ήταν η πρώτη φορά που πήγε αεροπορικώς στην Κέρκυρα για να γνωρίσει τα πεθερικά του. Είχε την τύχη μάλιστα να συναντήθει στο αεροδρόμιο με χωριστόν του, ο οποίος και κατέθεσε στη δίκη. Για τη ληστεία στη χρηματοποιοτήτη της Wakenhut η πρωτόδικη απόφαση θεωρεί ανοληθή την ομοιογία του σε σχέση με τον Κωστάρη, τον οποίο και απαλλάσσει, αλλά ειλικρινή ως προς την αυτοενχοποίησή του και τον καταδίκαζε! Οσο για τη ληστεία στον ΟΤΕ Πατησίων, δε συμμετείχε, γιατί απλούστατα δε θα μπορούσε να βρίσκεται σε δυο μέρη. Ο μάρτυρας Χρ. Ιωάννου, άνθρωπος υπεράνω υποψίας, κατέθεσε σαφώς ότι εκείνη την ώρα ήταν μαζί στην Αλούπολη και του έδειχνε ένα οικοπέδο που αυτός ενδιαφέρόταν να αφοράσει.

Και όμως, από την πρώτη κιόλας ερωτήση του προέδρου φάνηκε καθαρά πως τα προγραμματικά περιστατικά δεν τους ενδιαφέρουν. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να επιβεβαιώσουν το σενάριο της Αντιτρομοκρατικής. «Εσείς είσαστε ένας άνθρωπος που έχετε κυλοφορήσει. Πώς υπογράφετε ότι σας ζητούν; Δώστε μου μια λογικοφανή εξήγη

■ Επιτροπή Ερευνας Ε.Κ. για πτήσεις CIA Καταδικαστική για τις κυβερνήσεις η έκθεση

Tο σύνολο των καταγγελιών για τις μυστικές πτήσεις της CIA από και προς ευρωπαϊκά αεροδρόμια, μέσω των οποίων μεταφέρθηκαν στο Γκουαντάναμο «ύποπτοι για τρομοκρατική δράση», επιβεβαίωσε η Επιτροπή Ερευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ανάμενη στις επιχειρήσεις της CIA είχαν η Ελλάδα, η Κύπρος, η Ρουμανία, η Πολωνία, η Βρετανία, η Ιταλία, η Γερμανία, η Σουηδία, η Αυστρία, η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Ιρλανδία, η Δανία, η Τουρκία, η Μακεδονία, η Βοσνία (σχεδόν το ευρωπαϊκό σύμπτων δηλαδή).

Για την Ελλάδα η Επιτροπή αναφέρεται σε 64 στάσεις που έκαναν σε ελληνικά αεροδρόμια τα αεροπλάνα της CIA, πηγαίνοντας να παρα-

λάβουν ή μεταφέροντας κρατούμενους. Αναφέρεται μάλιστα και σε ονόματα κρατουμένων που μεταφέρθηκαν μέσω ελληνικών αεροδρομίων.

Η Επιτροπή θεωρεί αναξίοπο τον συντονιστή αντιτρομοκρατικής δράσης της ΕΕ Γκι ντε Βρις, υπανισσόμενη ότι πήγε να την εξαπατήσει, ενώ κάνει έκκληση να μην υπάρξουν διώξεις ή επιπτώσεις σε δύο συνεργάστηκαν μαζί της και της προσέφεραν στοιχεία. Αυτό το τελευταίο μάς δίνει μια ιδέα για το ποια είναι η αιτία πίσω από το αίτημα έκδοσης του προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας της Ελλάδας, που ήταν ο πρώτος που κατήγγειλε τις απαγωγές συμπατριωτών του. Η κυβερνήση, όμως, εξακολουθεί να κάνει την πάταπια.

Eδώ και δυο βδομάδες στα φραμακεία πωλείται ένα πολύ σπουδαίο εμβόλιο, που προλαμβάνει τον καρκίνο του τραχήλου της μήτρας. Κανονικά ο γυναικείος πληθυσμός θα έπρεπε να στήσει πανηγύρι για την έλευσή του. Ομως, τα 555 ευρώ που κοστίζει κόβουν κάθε διάθεση για πανηγυρισμούς.

Και γιατί τόσα λεφτά; Γιατί εδώ και χρόνια η ιατρική έρευνα ελέγχεται αποκλειστικά από τις μεγάλες φαρμακοβιομηχανίες. Κάθε καινούργια ανακάλυψη πατεντάρεται απ' αυτές και γίνεται πηγή αποκόμισης ανώτατων κερδών. Η πατέντα του συγκεκριμένου εμβόλιου ανήκει στις εταιρίες Sanofi και Merck. Αυτές το έβγαλαν πρώτες στην αγορά, αυτές μοιζί με τους ανά χώρα αντιτροσώπους τους (στην Ελλάδα είναι η Βιανές των Γιαννακοπουλίων) καθορίζουν την τιμή. Οι κυβερνήσεις απλώς παρακολουθούν.

Θα περίμενε κανείς, βέβαια, για τόσο σημαντικά φάρμακα, που αφορούν μάλιστα τον το-

μέα της πρόληψης, να αναλάβει το κράτος (μέσω του ΕΣΥ και των Ασφοριστικών Ταμείων) τη χορήγησή τους στις ομάδες του πληθυσμού που τα έχουν ανάγκη. Ομως, η κυβέρνηση σφυρίζει αδιάφορα και δηλώνει γενικά και αιρόστα ότι εξετάζει το ενδεχόμενο να περιληφθεί το συγκεκριμένο εμβόλιο στο λεγόμενο εθνικό πρόγραμμα εμβολιασμών (αυτό που ο Ταπουριδης ήθελε να βάλει συμμετοχή του ασφαλισμένου στη δαπάνη). Περιμένει, μάλιστα, να πέσει λίγο η τιμή, επειδή βρίσκεται στη διαδικασία απόκτησης έγκρισης αντίστοιχο εμβόλιο της GlaxoSmithKline, που θα το πουλήσει φτηνότερα για να μπορέσει να μπει στην αγορά.

Μέχρι, λοιπόν, να πάρει απόφαση η κυβέρνηση (αν και όταν πάρει), όποια γυναίκα έχει λεφτά θα πηγαίνει στο φραμακείο, θα σκάει τα 555 ευρώ και θα κάνει το εμβόλιο. Οποια δεν έχει θα ζει με την αγωνία μη τυχόν προσβληθεί ενώ υπάρχει εμβόλιο πρόληψης.

Για δεύτερη φορά πρόσφυγες οι Παλαιοιστίνοι του Ιράκ

SΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
Στόχος των διωκτών τους ήταν εξαρχής να τους αναγκάσουν να φύγουν από το Ιράκ και το αποτελέσμα ήταν πολλοί από τους 40.000 που ζούσαν στη χώρα να πάρουν ξανά το δρόμο της προσφυγιάς για να σώσουν τη Ζωή τους.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ της «Palestine Free Voice», μετά την εκτέλεση του Σαντάμ Χουσεΐν, η κατάσταση επιδεινώθηκε. Οι απειλές και η τρομοκρατία αυξήθηκαν από τα αποσπάσματα θανάτου. Οσοι δεν υπακούουν στις εντολές τους να εγκαταλείψουν αμέσως τα σπίτια τους, απειλούνται ότι θα δολοφονηθούν. Συγγενείς τους στα παλαιοιστικά εδάφη δέχονται αγωνιώδη τηλεφωνήματα που λένε ότι τα αποσπάσματα θανάτου πολιορκούν την συνοικία Μπαλαντιγιάντ της Βαγδάτης και ετοιμάζονται να προχωρήσουν σε μακελειό των Παλαιοιστίνων προσφύγων, παρόμοιο με τις σφαγές από τους Σιωνιστές και τους λιβανέζους Φαλανγίτες στα προσφυγικά στρατόπεδα Σάμπτρα και Σατπλα στο Λίβανο.

Το Γραφείο για τους πρόσφυγες του ΟΗΕ στο Ιράκ κατήγγειλε ότι στις 23 Ιανουαρίου 17 Παλαιοιστίνοι πρόσφυγες από κτίριο που τους έχει παραχωρήσει ο ΟΗΕ συνελήφθησαν από ένοπλους με στολές της αστυνομίας

και η τύχη τους αγνοείται. Άλλοι 10 έχουν αποχθεί τις τελευταίες μέρες από όλα μέρη του Ιράκ και αγνοούνται.

Την ίδια μέρα, ο εκπρόσωπος του Γραφείου του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες στο Ιράκ έκανε έκληση στις αραβικές κυβερνήσεις να δεχτούν 600 Παλαιοιστίνους πρόσφυγες, που έχουν εγκαταληφθεί αβοήθητοι εδώ και μήνες στα ιρακινοσυριακά σύνορα. Οι περισσότεροι είναι ηλικιωμένοι άνθρωποι, έγκυες γυναίκες, νεογέννητα μωρά και παιδιά. Μερικοί απ' αυτούς έχουν συλληφθεί και βασανιστεί και άλλοι έχουν χάσει μέλη των οικογενειών τους κατά τη διάρκεια ανακρίσεων ή επιθέσεων.

Η Συρία, που φιλοξενεί 435.000 Παλαιοιστίνους πρόσφυγες, δέχτηκε μόνο 250 τον περασμένο Μάρτιο, στους οποίους η Ιορδανία απαγόρεψε την είσοδο, και τους εγκατέστησε σε ένα στρατόπεδο στην Έρημο. Τους προσαναφέρομενους 600, που έφτασαν στα σύνορά της τον περασμένο Ιούνιο αρνείται να τους δεχτεί, υποστηρίζοντας ότι είναι υποχρέωση των υπόλοιπων χωρών της περιοχής να τους φιλοξενήσουν. Επιτρέπει μόνο στις έγκυες γυναίκες να γεννήσουν στα συριακά νοσοκομεία και έπειτα τις δασανούστελνε πίσω, αβοήθητες μέσα στη βροχή και το κρύο.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Χωρίς σχόλια, μπαίνουμε σήμερα στην ανάγνωση ενός πολύτιμου έργου που στην εποχή του ήταν απαραίτητη – εμμέσως πληγών σαν φως ηλίου φαεινότερον - και οι εποχές.

«Η ημιπαρθένος Μαρί Κλαιρ ντε Βιρζινί, μαρκησία του Σαμονί, άφησε εναν βαθύ αναστεναγμό για να καλύψει τον ήχο της ευγενικής πορδής της. Το τεστ παρθενίας, απαραίτητη προϋπόθεση για την επικύρωση του τίτλου ευγενείας της από τον καρδινάλιο Κεραυνό και το χριστεπώνυμο πληγώμα της βρωμαϊκοθεικής εκκλησίας, την οδηγούσε στο να γεύεται τις χαρές του έρωτα με όλους τους τρόπους πληγώντας το παραδοσιακό τοιούτου, κάτι που την καθιστούσε μία εκ των ημιπαρθένων της «Αποστροφής» του Καρυωτάκη. Ωρες τώρα περίμενε την Roufianette, την ταπεινή υπηρέτριά της, που την είχε στέλει να προμηθευτεί λίγο νευρικό σύστημα. Πλησίαζαν οι αποκριές και φέτος είχε αποφασίσει να ντυθεί mat jardinière, σε συνέχεια του rois που είχε ντυθεί πέρυσι. Τριγύριζε αναστατωμένη, με μαύρους κύκλους κάτω από τα μάτια της, από το δωμάτιο του πιάνου στο δωμάτιο του μπιλιάρδου και τονάπτωλιν. Δεν μπορούσε να ησυχάσει από την ώρα που διάβοισε τα νέα στην εφημερίδα "Les masquerades", της οποίας ήταν συνδρομής. Ποιος ήταν πάλι αυτός ο χωλός ευπατρίδης, ο Tres Gateaux, που την αναστάτωνε γλυκά με τις λεξίκαυλες δηλώσεις του; Ω! (με ω μέγα).

Ξανακοίταξε την φωτογραφία στην πρώτη σελίδα. Οχι, δεν ήταν κακοτυπωμένη, αυτός ήταν κακομούτουνος, με τη σουβλερή κατατομή της δωρικής του προελεύσεως και την αιχμηρή απόληξη της σε μια μύτη που συνιστούσε παράνομη οπλοκατοχή. Δεν πέρασε δα πολύς καιρός από τότε που οι μετακινούμενοι από δέντρο σε δέντρο πρόγονοι του τον παράτησαν στο νότο της γηραιάς ηπείρου ως ανάθημα – ανάθημα! – στο ναό του Πεομιλούντος Ερμού, στο ιερό όλσος της Ολυμπίας, μετά από γενική δυσφορία να συνεχίσουν την μακρά πορεία ως τον Καιάδα για χάρη του. Κι εκείνος, ω εκείνος, κατέβηκε τότε οριστικά από τα δέντρα και προσεταιρίσθηκε (προς + εταίρα) την εξουσία, χωροθεώντας την κίνηση των ανθρώπων – εχθρών του ειδούς του εν οδοίς τε και ρύμαις.

Τι λαμπρός ευπατρίδης! Τι ηρωική μορφή του μαινόμενου εκατονταετούς κυνωνικού πολέμου! Τον φαντάζονταν να κατατρώγει τας βιβλιοθήκας ως πειναλέος αφρουραίος της γνώσεως και να ωθεί την διάνοιά του εις ύψη δυσθεώρητα. Να φτάνει στα ΗΠΑτα στάδια της γνώσεως. Και τώρα... Τώρα μυριάδες δύσμοιρες διμορίες από ακίνητα στρατιωτικά γύρω του, παρ' όλα αυτά άνθρωποι, ωντας άνθρωποι που φέρουν στόλιο νευρικό σύστημα, όπως όλα τα ζώα. Και στη μέση Εκείνος να νομισθεί, να κατακεραυνώνει τους οπτοπλιθορίπτες μάλιτε με κορόνες και άλλοτε με κοτρόνες.

Ρίγος κατέκλυσε την ραχιτική ράχη της ημιπαρθένου Μαρί Κλαιρ ντε Βιρζινί του Σαμονί και ο διάβολος χόρευε στα σκέλη της, φθάνοντας ως βαθιά στις μαύρες τρύπες του διαστήματος, στο χάος του διαστήματος ανάμεσα στα πόδια της. Αρχίζει ως φαγούρα εξ ακόρεων κι έτσι κατέληγε. Μια φούντωση, μια φλόγα που είχε μέσα στην καρδιά, κατέ

Ξεκαθάρισμα λογαριασμών σε φίλαθλο πνεύμα

✓ Νικηφόρα πέρασε ο Ριβάλντο από την Τούμπα και στον Πειραιά πανηγυρίζουν για την κατάκτηση του τίτλου, που τη θεωρούν κάτι περισσότερο από σήγουρη. Ο Ολυμπιακός δείχνει να βγαίνει από την κρίση της αλλαγής προπονητή χωρίς απώλειες, με ανεβασμένη ψυχολογία και με κέρδος την αφύπνιση των «γερόντων» -ιδιαίτερα του Ριβάλντο- που για μια ακόμα χρονιά κάνουν τη διαφορά.

Έχουμε αρκετές φορές υποστηρίζει ότι το μεγάλο από του Ολυμπιακού είναι η προσωπικότητα ορισμένων ποδοσφαιριστών του, που μπορούν να αλλάξουν τη ροή ενός αγώνα και να πάρουν την ομάδα στης πλάτες τους, σε αντίθεση με την ΑΕΚ που στηρίζεται στην ομαδική δουλειά και τις αγωνιστικές «αλχημείες» του προπονητή της και τον Παναθηναϊκό που μπορεί να έχει θεωρητικά το καλύτερο έμψυχο υλικό, αλλά ακόμη δεν έχει καταφέρει να γίνει ομάδα και να διεκδικήσει τον τίτλο. Η στήλη έχει «εκτεθεί» δυο φορές από την απόδοση του Ριβάλντο (ορισμένοι κακεντρεχείς θα δηλώσουν ότι εκτίθεται συνεχώς). Η πρώτη ήταν όταν ανοικονώθηκε η μεταγραφή του, αφού τότε είχαμε υποστηρίζει ότι θα είναι «επικοινωνιακή» μεταγραφή και όχι ουσίας, και η δεύτερη το φετινό καλοκαίρι, όταν υποστηρίζαμε ότι ο Κόκκαλης ρισκάρισε με την συμφωνία για νέο συμβόλαιο με τον Βραζιλιάνο και ότι θα ήταν καλύτερο να προχωρήσει στην ανανέωση της ομάδας του.

Πέσαμε έξω στις προβλέψεις μας γιατί προσταθήσαμε να «ανούσουμε» το φαινόμενο Ριβάλντο με «τεχνοκρατικά» κριτήρια. Θεωρήσαμε ότι από την στιγμή που δεν κατάφερε να τον καλέσουν στην Εθνική Βραζιλίας για το Μουντιάλ της Γερμανίας, δεν θα είχε κίνητρο να συνεχίσει να παίζει σε φουλ ρυθμούς. Στην πράξη δώμας αποδείχθηκε ότι παίζει ποδοσφαιριστή περισσότερο γιατί του αρέσει και λιγότερο για τα φράγκα που θα πάρει, όπως έχει συμβεί και με αρκετούς άλλους λατινοαμερικάνους ποδοσφαιριστές (χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο Ρομάριο που έπαιζε μέχρι 40 χρόνων με σκοπό να τον ξανακαλέσουν στην Εθνική και να παίζει στο Μουντιάλ). Δεδομένη θα πρέπει να θεωρείται και μια νέα ανανέωση του συμβολαίου του, από τη στιγμή που ο ίδιος δήλωσε ότι θέλει να παίξει ένα ακόμη χρόνο. Παρά το γεγονός ότι οπαδικά δεν με συμφέρει κάτι τέτοιο, η παρουσία του στο ελ-

ληνικό πρωτάθλημα θα είναι ένα από τα ελάχιστα θετικά σημεία που θα έχει αυτό να επιδείξει.

✓ Εξελίξεις στο θέμα της βίας στα γήπεδα και στις συγκρούσεις ανάμεσα στους οργανωμένους οπαδούς των ομάδων. Εξ οπαδού του Παναθηναϊκού συνελήφθησαν μετά τον αγώνα βόλεϊ Παναθηναϊκού - Ολυμπιακού στην Γλυφάδα, γιατί σύμφωνα με την ασφάλεια είχαν κρύψει μολότοφ σε πάρκο κοντά στο γήπεδο, προκειμένου να τις χρησιμοποιήσουν αργότερα. Εκτός από τις μολότοφ στην έρευνα που έγινε στα σπίτια τους βρέθηκαν και επιπλέον ενοχοχοιρικά στοιχεία (πιστόλι-στυλό, μαχαίρια, ρόπαλα κτλ.), γεγονός που οδήγησε τον εισαγγελέα να τους ασκήσει ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος. Σύσσωμος ο τύπος έδωσε συγχαρητήρια στους μπάτσους της Γλυφάδας για την επιτυχία τους, παρά το γεγονός ότι η σύλληψή τους έγινε τυχαία από μια πεζή περιπολία που βρήκε τις κρυμμένες μολότοφ και όλα δείχνουν ότι βρισκόμαστε μπροστά στην πρώτη δίκη οπαδών για θέματα βίας στην οποία θα υπάρξουν μεγάλες ποινές.

Επιπλέον, είναι σε εξέλιξη μια προσπάθεια να συνδεθούν τα επεισόδια ανάμεσα στους οργανωμένους οπαδούς των ομάδων με τον αναρχικό και αντεξουσιαστικό χώρο, αφού σε αρκετά τηλεοπτικά παράθυρα δημοσιογράφοι και λοιπός εσμός προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι οι χούλιγκαν των γηπέδων συμμετέχουν στα επεισόδια που γίνονται στο Πολυτεχνείο και ότι «οι γνωστοί - άγνωστοι, όταν δεν καίνε την Πατησίων, τα σπάνια στα γήπεδα». Είναι δεδομένη η επιθυμία των μπάτων να «συνδέουν» τους δύο αυτούς χώρους, προκειμένου να νομιμοποιήσουν στη συνέδηση της κοινής γνώμης τα ακροία μέτρα καταστολής που ετοιμάζουν. Οσον αφορά τους έξι συλληφθέντες οπαδούς του Παναθηναϊκού, δεν θα πρέπει να έχουν σχέση με τον αναρχικό ή τον αντεξουσιαστικό χώρο, αφενός γιατί τα ευρήματα που ανακοινώθηκε ότι βρέθηκαν στα σπίτια τους θυμίζουν περισσότερο ακροδεξιά, αλλά κυρίως γιατί δεν έγινε καμία προσπάθεια ούτε καν αφέθηκαν υπονοούμενα για πιθανή σύνδεσή τους με το συγκεκριμένο χώρο.

✓ Δυο σοβαρές αποφάσεις πήρε η Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος (ΕΦΙΠ), τιμωρώντας με τρία χρόνια στέρη-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΕΝΤΟΥΑΡΝΤ ΖΟΥΙΚ Ματωμένο διαμάντι

Στα χνάρια της γνωστής περιπέτειας «Κυνηγώντας το Γράσινο Διαμάντι» του Ρόμπερτ Ζεμέκις (1984) και με παρόμοια συνταγή, ο Εντουαρντ Ζούικ σκηνοθετεί μια εξωτική ταινία τοποθετημένη στο σκηνικό του εμφυλίου πολέμου που ταλαιπώρησε τη Σιέρα Λεόνε, τη δεκαετία του '90.

Κος Πάππιας

ΥΓ: Κάθε βδομάδα έχουμε ένα νέο καραγκιοζίλικι από τον πρόεδρο της ΕΦΙΠ έχουν γίνει αποφάσεις στην ΕΦΙΠ όπου θα αντικείμενο έντονης αντιπαράθεσης ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, αφού προκειται για μια προσπάθεια από την Πλευρά του Ορφανού και της Κυβέρνησης να ξεμπερδεύουν με ορισμένους ΠΑΣΟΚους προέδρους ομοσπονδιών που δεν μπόρεσαν να ελέγχουν μέσω τις εκλογικές διαδικασίας.

Επί της ουσίας η ΕΦΙΠ έχει δίκιο, αφού ο πρόεδρος της ΕΦΙΠ έδωσε πλαστή βεβαίωση σε οθλήτρια και ο πρόεδρος του ΣΕΓΑΣ έκανε ότι ήταν δυνατόν προκειμένου να «θαφτεί» η υπόθεση Παπακώστα (όπως είχε κάνει και στο παρελθόν όταν προσπάθησε να συγκαλύψει την υπόθεση των Θάνου - Κεντέρη), όμως όταν πρόεδρος στη συγκεκριμένη επιτροπή που συστήθηκε από τον πρόεδρο της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (ΕΟΕ), τον γνωστό και μη εξαιρετέο Μίνωα Κυριακού, είναι ο επιχειρηματίας και πρόεδρος της Ομοσπονδίας Παγοδρομιών Χρήστος Χατζηράθανασίου, τότε χάνεις όποιο δίκιο κι αν έχεις. Τι εστί Χατζηράθανασίου; Ο συγκεκριμένος κύριος έγινε γνωστός στο ελληνικό κοινό, όταν λίγο πριν τις εκλογές στην ΕΟΕ στις αρχές του 2005, σε συνεργασία με τον υφυπουργό Αθλητισμού Γιώργο Ορφανό «έσποσε» την Ομοσπονδία Παγοδρομιών σε πέντε Ομοσπονδίες προκειμένου η ΝΔ να κερδίσει τον ελεγχό της ΕΟΕ. Τότε ο αντιδράσεις από το ΠΑΣΟΚ ήταν έντονες και μπροστά στον κίνδυνο να τιναχτούν όλα στον αέρα ο Ορφανός έκανε πίσω, αφού εξασφάλισε τη συναίνεση του ΠΑΣΟΚ στην εκλογή του Μίνωα Κυριακού στην προεδρία της ΕΟΕ. Εκτότε, έφαχνε αφορμή για να ξεμπερδεύει με τους ενοχλητικούς προέδρους και χρησιμοποιεί την ΕΦΙΠ για το σκοπό αυτό.

Αυτό το σκηνικό προσδίδει το όποιο ενδιαφέρον στην ταινία που κατά τα άλλα δεν διεκδίκει τίποτα περισσότερο από τον τίτλο μιας καλογυρισμένης περιπέτειας που πολλοί θα αποκαλούσαν απλώς «αμερικανιά». Στον κεντρικό ρόλο ο Λεονάρντο ντι Κάπριο που υποδύνεται έναν μισθοφόρο που προσπαθεί ν' αποκτήσει ένα ροζ διαμάντι μεγάλης αξίας.

■ KEBIN MAKNTONALNT Ο τελευταίος βασιλιάς της Σκωτίας

Η κινηματογραφική αυτή μεταφορά του ομώνυμου βιβλίου του Τζίλ Φέντον προσπαθεί, μέσω της ιστορίας ενός νεαρού Σκωτσέζου γιατρού που γίνεται ο έμπιστος θεράπων του στρατηγού Αμίν Νταντά, να διηγηθεί τη βιογραφία του ίδιου του δικτάτορα της Ουγκάντα, που έγινε γνωστός για τις ακραίες μεταπτώσεις του και τα πολλά προσωπεία του. Ανάδυνη, αφελής, άνωση, και κυρίως mainstream, η ταινία αυτή πάσχει σε πολλά επίπεδα. Ευτυχείς όμως να έχει στον κεντρικό ρόλο έναν εκπληκτικό Φόρεστ Γουϊτάκερ, δίκαια υποψήφιο για τα φετινά Όσκαρ.

■ NTITO MONTIEL Εγχειρίδιο αναγνώρισης αγίων

Επιτυχέμένο ντεμπούτο του Ντίτο Μόντιελ στη μεγάλη θεατρική, όπου μέσα από αυτοβιογραφικά στοιχεία περιγράφει τη δύσκολη ενηλικίωσή του στις υποβαθμισμένες συνοικίες της Νέας Υόρκης. Εικόνες από τη σκληρή καθημερινότητα, στις οποίες παρελαύνει η εγκληματικότητα, τα ναρκωτικά, τα ασφυκτικά αδιέξοδα συνθέτουν το μωσαϊκό της αμερικανικής μεγαλούπολης, όπου η επιβίωση και μόνο ισοδυναμεί με θαύμα...

Ελένη Σταματίου

Καταλήψεις, συγκρούσεις, διαδηλώσεις

Ich war, ich bin, ich werde sein

11/02/06: Σε βράβευσή του από την Ενωση Αξιωματικών Ελληνικής Αυτονομίας ο Πάνος Σόμπολος δηλώνει: «Είμαι μισός αυτονομικός και μισός δημοσιογράφος»

Γαμώτο -νέτα σκέτα-/ δεν έσκασ' η ρουκέτα (Λαϊκή ρήση)

Μ(π)αλά(σ)κας

Λευτεριά στον Ταράς Ζαντορόζνι και τον Γεράσιμο Κυριακόπουλο

«Σας έχω χειρόνους», Χριστόδουλος Ξηρός

◆ Μια μέρα των ημερών/ θα τόνε φας/ μεγάλον ή μικρόνε (αντιμπεριαλιστική λύσσα).

◆ «Η 17Ν ήταν πλήρως ξεκομμένη από το λαϊκό κίνημα, δρύσει στο σκοτάδι, σε μια διαπλάνη μηχανισμών (όπου οι κρατικοί μηχανισμοί έχουν απειρώς μεγαλύτερες δυνατότητες διάρθρωσης) και στην καλύτερη περίπτωση ενός "κουμπουροφόρου" Ζορό, που θα καθάριζε για τους θαμώνες του καναπέ ή των καφενείων. Άλλα αυτό δεν είναι Επαναστατική Αριστερά» (Γ. Ελαφρός, ΠΡΙΝ, 21/01/07). Προφανώς -για τον κ. Ελαφρό- ο Δημήτρης Κουφοντίνας δεν βρίσκεται στις φυλακές της αστικής τάξης, δεν αντιμετώπισε τον καπιταλισμό, δεν δικάζεται καν. Ούτε το ζήτημα της ένοπλης πάλης. Εναρμονίζομενος ο κ. Ελαφρός με την γραμμή της ηγετικής ομάδας του ΝΑΡ (αλήθεια το ΝΑΡ έχει ακόμα μέλη, ή μόνο στελέχη) φτηνεί χολή στο κρίσιμο ζήτημα: η ένοπλη βία είναι ή δεν είναι η μαρή της ιστορίας; [όχι θεωρητικά, γιατί με βάση τις αφορούμενες του ΝΑΡ η επανάσταση βρίσκεται προ των πυλών (αλλά σε άλλους πλανήτες]. Βέβαια, καταλαβαίνουμε το ΠΡΙΝ και τον "ιδεολογικό καταναγκασμό" στον οποίο υποβάλλονται εργαζόμενοι στην δεξιά ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (μαλιστα ο κ. Π. Παπακωνστατίνου είναι επικεφαλής των «Διεθνών» πρόσφατα μάλιστα σε συνάντηση Αλαφουζου-Κινέζων επισήμων παραβρέθηκε· ως τι?); Δηλαδή, αυτοί που γράφουν δεξιά ήλη τη βδομάδα, φοράνε το κόκκινο (;) κουστούμι τους και γράφουν στο ΠΡΙΝ. (Τελικά, ρε παλλήκαρια, ο-κρυφός- ειρηνικός σας δρόμος που πέτυχε;).

◆ Μπάτσοι-γυμνούνια-ζαρντινιέρες.

◆ «Την επομένη οι 6.500 θεατές, που είχαν προαγόρασει εισιτήρια της παράστασης, αντί να τα εξαργυρώσουν σπάνια τα γραφεία του Τουρισμού (γωνία Βασ. Σοφίας και Πανεπιστημίου)». (Το κείμενο αναφέρεται στο «κατέβασμα» του έργου του Βαγγέλη Κατσάνη «Οταν οι Ατρειδες, καλοκαίρι του 1964, και αποτελεί μέρος της κρητικής για το βιβλίο του Β. Κατσάνη «Το ροζ του δέρματος»). Να μην ξεχνάμε ότι ΚΑΙ τότε η ΕΔΑ για προβοκάτορες μιλάει (βλέπε Σ. Πέτρουλα...).

◆ «Κείνο όμως που εξαρτιέται

από μας είναι να αντιτάξουμε: Στα παιχνίδια τους: τα έργα μας - στα χωρίς συμπεράσματα βιβλία τους: τις διδοχές μας - στις ατέλειωτες αναλύσεις τους: δυνατές συνθέσεις - στα κοινωνικά τους ρομάντζα: τις κοινωνικές μας θέσεις - στις κοντέσεις τους: τις χωρικές μας - στα παλάτια τους αντιτάσσουμε τα μπορτνέλα τους - στους χασομέρηδες ομοφυλόφιλούς τους: τα πεινασμένα πλήθη των ανέργων μας - στα θύματα πολύπλοκων ψυχικών καταστάσεων: τα θύματα εργατικών ατυχημάτων - στην πολιτική αδιαφορία: το πολιτικό ενδιαφέρον. Πρέπει τον ατελείωτο ψυχολογικό ψίθυρο να πινένωμε με το θύριο των κοινωνικών μας συνθημάτων. Τις editions peur fil lafuma να πολεμήσουμε με λαϊκές εκδόσεις - με μια λέξη, τη Μοντέρνα Τέχνη πρέπει να πολεμήσουμε με την Προλεταριακή Τέχνη, που με τα μαστίγιά της θα γκρεμίσει τα πολυέλαια πίσω από τα οποία αεροβιστώντας κιόλας αρχίζουν να κρύβονται οι αντίπολοί μας!» (Νικόλαος Κάλας, «Προλεταριακή Τέχνη», 1931).

◆ «Το ΚΚΕ ανανεώθηκε επίσης βλέποντας δίπλα στον κρατικό τομέα και επιχειρήσεις δημοτικές, ιδιωτικές κ.α., θεωρώντας μάλιστα την ιδιωτική ραδιοτηλεόραση ως κατάκτηση της κυβέρνησης Τζανετάκη, απαρέγκλιτη ως σήμερα, διδούντας της μάλιστα και εύσημα αντικειμενικής λειτουργίας σε αντιδιαστολή με την κρατική» (Αλέκα Παπαρήγα, συνέντευξη, ραδιόφωνο ΣΚΑΙ, 24/03/1999) (από το βιβλίο του Π. Ντούσκου: «Η μεγάλη μετάβαση», σελ. 153, Gutenberg, Αθήνα 2000). Οταν μιλάμε για Περισσό Α.Ε. το εννούμε.

◆ «Δείγμα γραφής» της εφημερίδας ΤΟ ΑΡΘΡΟ (φ.1, 21/01/07) το «αγιογράφημα» του μπάτσου Μπαλάσκα. ◆ Στο ενδιαφέρον λογοτεχνικό περιοδικό «La gaceta de

◆ «Μετά τη λήξη του χρόνου ισχύος της παρούσας έγκρισης στις 31/12/05, η εταιρία ΕΠΑ Αττικής ΑΕ οφείλει να απαλείψει σταδιακά τη διαφορά των εφαρμοζόμενων τιμολογίων στους πελάτες του εμπορικού τομέα σε σχέση με τα τιμολόγια που θα δύσει να εφαρμόσει για τους πελάτες αυτούς εάν δεν είχε χορηγηθεί η παρούσα έγκριση, με μείωση κατά ποσοστό 50% της διαφοράς αυτής στα τιμολόγια κάθε ενός από τα έτη 2006 και 2007. Σε περίπτωση μη τήρησης της υποχρέωσης αυτής κινέται η διαδικασία επιβολής κυρώσεων σύμφωνα με το άρθρο 5.2 της Αδειος που χορηγηθήκε στην ΕΠΑ Αττικής ΑΕ» (σ.ο: από την απόφαση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας, το απόσπασμα της οποίας υπάρχει στο σημείωμα «Προνομιακή και παράνομη η τιμολογιακή πολιτική της εταιρίας», του 2ου τεύχους του «Ταξιδιού Προσανατολισμού - εφημερίδα για το γκάζι και τους γκαζιέρηδες» - και όχι μόνο).

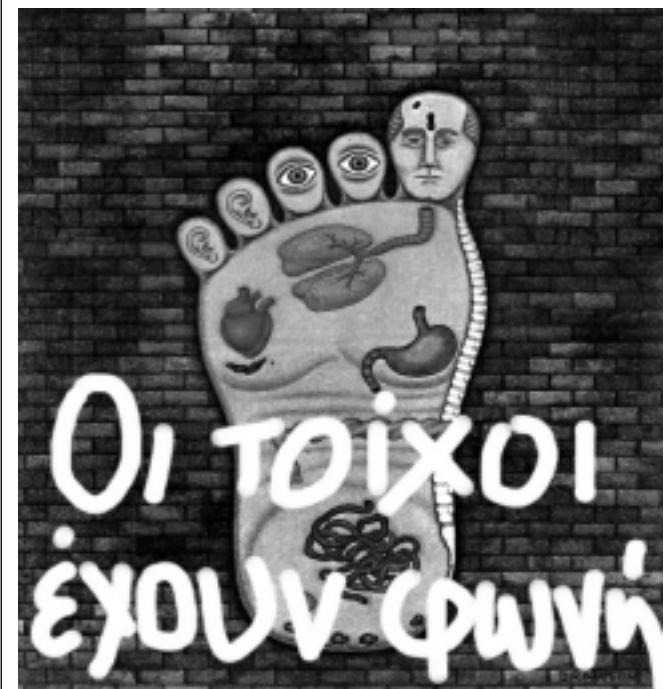
◆ Το νερό νεράκι και στη Δημοκρατία της Μακεδονίας (πιο συγκεκριμένα, στην πρωτεύουσα Σκοπje όπου η εταιρία «Υδατος και Αρδευσης» αποφάσισε ότι η τιμή του - πάμφρηνο- στην περιοχή νερού πρέπει να ανέβει. (Σημειωτέον ότι η τιμή του νερού δεν είχε ανέβει από το 1999...).

◆ Από την μακεδονική εφημερίδα «ΒΡΕΜΕ» («Χρόνος»), 29/12/06 η ειδηση: απεργιακή δράση γυναικολόγων και παιδιάτρων πρωτοβάθμιας υγείας (η οποία από 1η Σεπτέμβρη 2006 ιδιωτικοποιήθηκε). Το όνομα-όνομα και η ιδιωτικοποίηση: Ελλάς-Μακεδονία-Συμμαχία...

◆ Ενδιαφέρον το άρθρο των New York Times, 15/01/07, με τίτλο «Οι ψυχαθενείς στη φυλακή» (εδώ να δείτε δημοκρατικά και λοιπά δικαιώματα).

◆ «Κάθε πρωί ο ήλιος έβγαινε πίσω από τα φυλακικά φράντας μιαν άπλυτη πιτζάμα του νοσοκομείου/ και διέσχιζε αργά το προαύλιο του ουρανού. Υστερα από τόσα χρόνια/ είχε κι εκείνος πάρει συνήθειες των κρατουμένων» (απ' το εξώφυλλο του περιοδικού «Σαμιζντάτ» -στη ρωσική γλώσσα σημαίνει αυτοεκδοση- Ιούνης 2006).

Βασιλης

◆ Συνεχίζουμε, Δυναμώνουμε τους αγώνες μας για Ανότατη Εκπαίδευση στην υπηρεσία των λαϊκών αναγκών. Ο νόμος πλαισίο δε θα περάσει! Οχι στο διάλογο απάστη! (Πανσπουδαστική Κ.Σ.)

Μ' αυτή την αφίσα ήταν γεμάτο το Πολυτεχνείο τη Δευτέρα 29/1. Δε λέει κουβέντα για το άρθρο 16. Είναι περσινή. Κολλήθηκε όμως. Τη στιγμή που η μάχη για συνέχιση των καταλήψεων ενάντια στο άρθρο 16 βρίσκεται σε κρίσιμη καμπή. Επαναλαμβάνουμε, για να το εμπεδώσουμε πρώτοι εμείς. Τη στιγμή της μάχης δε λέει απολύτως τίποτε ενάντια στο άρθρο 16. Δίνουμε το λόγο στο σύντροφο καθοδηγητή. Η αφίσα, λέει, βάζει το γενικότερο στο χώρο για παρεία στην υπηρεσία των λαϊκών αναγκών, όταν το κόμμα πάρει τις εκλογές. Ετοιμασία πολιτικοποιούνται σωστά οι αγώνες (το ότι δεν αναφέρει για ποιο λόγο κυρίως γίνονται οι συγκεκριμένοι αγώνες δεν έχει ιδιαίτερη σημασία). Τα άρθρα έρχονται και παρέχονται. Σημασία έχει η αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων υπέρ του κόμματος. Δηλαδή, υπέρ της Πανσπουδαστικής. Επειδή οσονύπτω έχουμε τη μεγάλη μάχη των φοιτητικών εκλογών, γι' αυτό κολλήθηκε η περσινή αφίσα. Οι αγώνες μας - προσέξτε το κτητικό «μασ», το έχει και η αφίσα- πρέπει να έχουν αποκρυσταλώματα.

◆ Η μάχη δεν έχει κριθεί!!! Ο αγώνας συνεχίζεται παντού. Με όλους τους τρόπους, με όλες τις μορφές!!! Τους προειδοποιούμε ξανά. Κάτω τα χέρια από το άρθρο 16 (Συντονιστικό Αγώνα Σχολείων Αθήνας)

Επικεφαλίδα και τέλος προκήρυξης της ΚΝΕ, που μοιράζεται στα σχολεία. Να λοιπόν που η ΚΝΕ δίνει με όλες τις δυνάμεις τη μάχη ενάντια στο άρθρο 16. Αρα, τα προηγούμενα σχόλια είναι απλώς... αντιΚΚΕ προκαταληψη. Αντιγράφουμε από την προκήρυξη: «ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΟΥΝ ΞΑΝΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ... Θα μας βρουν απέναντί τους όταν ξανασυζητήσουμε το άρθρο 16 και την αναθεώρηση του Συντάγματος, το Φλεβάρι! Γιατί τίποτα δεν έχει κριθεί...». Κάτι είναι και αυτό, μπορεί να πει κάποιος! Κάτι; Ορίστε και οι μορφές πάλης που προτείνει η ΚΝΕ: «Προχωράμε: Την ημέρα που θα συζητήθει στην Ολομέλεια της Βουλής το άρθρο 16. Κλείνουμε τα σχολεία μας και συμμετέχουμε στο μεγάλο συλλαλητήριο. Σε συνεδριάσεις των 15μελών μας γι

Ούτε βήμα πίσω

Η ταν πολύς ο φοιτητόκομος στη φοιτητική πορεία που έγινε στην Αθήνα την περασμένη Τετάρτη. Εμφανώς περισσότερος από όσους συγκεντρώθηκαν στην πρώτη πορεία. Ιδιαίτερα η εικόνα και στις άλλες πόλεις που έγιναν πορείες: Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Κομοτηνή (πανθρακική), Ηράκλειο, Γιάννινα κ.λπ. Πιο ανεβασμένος ήταν και ο παλμός.

Καλύτερη εικόνα παίρνει κανείς, όμως, από τις συνελεύσεις. Μαζικότατες συνελεύσεις, με κάσμο αποφασισμένο να τραβήξει σε κίνημα καταλήψεων διάρκειας. Οπου δοκίμασε η ΔΑΠ να αντιπαροτεθεί στις συνελεύσεις έσπασε τα μούτρα της. Οπου πήγε να κάνει και τσαμπουκά έφορε και ξύλο. Απόμονώθηκαν επίσης και εκείνες οι φωνές, όπως η ΠΚΣ του Περισσού που «ζύμων» προτάσεις για «κινητοποιήσεις μέσα στην εξεταστική». Ο κόσμος ήταν αποφασισμένος να ξεπεράσει αυτές τις ηττοπαθείς λογικές, οι Κύττες αυτή τη φορά το πήραν χαμπάρι και έκαναν την πάτησα. Απ' όσο μπορέσαμε να τηλεφορηθούμε, σε καμιά συνελεύση δεν τόλμησαν να κατεβάσουν τις «ρεαλιστικές τους προτάσεις» για «μακρόπονο αγώνα». Ακολούθησαν το ρεύμα και πρότειναν και αυτοί καταλήψεις μιας εβδομάδας και

νέες συνελεύσεις, χωρίς να υπαινιχθούν ότι αυτή η εβδομάδα θα είναι η τελευταία και μετά πάμε για εξεταστική.

Αντίστοιχη τακτική ακολούθησαν και στις άλλες διαδικασίες του κινήματος. Ούτε χωριστή πορεία επιχειρήσαν να κάνουν ούτε χωριστό συντονιστικό. Οχι πως έχουν αλλάξει φύση, αλλά η απομόνωσή τους το Μάη-Ιούνη, όπως και η απομόνωση του ΠΑΜΕ στη διάρκεια της μεγάλης απεργίας των δασκάλων τους ανάγκασε να αναδιπλωθούν, προκειμένου να μείνουν μέσα στο κίνημα και να μη τους φτύνει ολός ο κόσμος. Παρουσιάζουν μάλιστα ένα γελούδι θέαμα καθώς κλίνουν σε όλες τις πτώσεις τις λέξεις «καταλήψη» και «ενωτικά»!

Αυτή τη στιγμή είναι πάνω

από 300 τα τμήματα ΑΕΙ-ΤΕΙ που βρίσκονται υπό κατάληψη. Δηλαδή, μιλάμε για το σύνολο της χώρας, πλην λίγων εξαιρέσεων. Διήμερη απεργία έκανε η ΠΟΣΔΕΠ, ενώ από την επόμενη εβδομάδα συνεχίζει με τριήμερη και από 5 Φλεβάρη ετοιμάζεται να ξεκινήσει απεργία διάρκειας.

Ο Πολύδωρας έδωσε στους «πραίτορές» του εντολή να είναι προσεκτικοί και να μη προκαλούν. Καθαρά οπορτουνιστική, όμως, ήταν η τακτική των παρατάξεων που είχαν την ευθύνη για την πορεία. Εμείς δεν λέμε ότι έπρεπε και αυτή τη φορά να πάνε να «σπρωχτούν» με

τους μπάτσους στα λουλουδάδικα έξω από τη Βουλή, γιατί όμως επέλεξαν ειδικά αυτή την πορεία για να μη κάνουν το καθιερωμένο χάπενιγκ; Δεν ήταν αυτό σαφής υποχωρητικότητα έναντι της λυσσαλέας προπαγάνδας για το άσυλο, που είχε προηγηθεί όλη την εβδομάδα; Και το κυριότερο: γιατί τερμάτισαν την πορεία στα Προπύλαια και ανακοίνωσαν συντονιστικό στην Ιατρική στο Γουδή και όχι στο Πολυτεχνείο, όπως γινόταν κάθε φορά; Δεν ήταν αυτή μια συμβολική κίνηση που δικαιώνει εκείνους που επικαλούνταν τα επεισόδια για να απαιτήσουν την κατάργηση του ασύλου; Δεν δικαίωσαν όλους εκείνους που έβγαιναν και έλεγαν, αντιστρέφοντας την πραγματικότητα, πως όμα θέλουν οι φορείς που οργανώνουν τις διαδηλώσεις δεν γίνονται επεισόδια;

Θέλει «κώλω» για να υπερασπιστεί το άσυλο. Ενα άσυλο πραγματικό και όχι ένα άσυλο αιφυδατωμένο, όπως θέλει η έξουσία. Και πρέπει να έχεις επιθετική και όχι ομυντική τακτική, για να μπορέσεις να απομονώσεις τους προβοκατορολόγους.

■ Πέμπτη φάλαγγα

Το σύνολο του αισιού Τύπου υποδέχτηκε σαν θετική πρωτοβουλία την κοινή συνέντευξη που έδωσαν οι πρότανες των Πανεπιστημίων Αθήνας, Θεσσαλονίκης, Πάτρας και του ΕΜΠ, στην οποία πρότειναν να αναβάλλει η κυβέρνηση για έξι μήνες την κατάθεση του νόμου-πλαισίου ώστε να ολοκληρωθεί ο διάλογος. Δικαίως την υποδέχτηκαν έτσι, γιατί ήταν μια καθαρά πεμπτοφαλαγγίτικη ενέργεια, με σκοπό να εκτονώσει το κίνημα των καταλήψεων που φουντώνει και ξαναγίνεται καθοριστικός παράγοντας των εξελίξεων.

Πρώτο. Για ποιο διάλογο μιλούν οι πρυτάνεις, όταν το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας κατέστησε σαφές ότι δεν πρόκειται να συμμετάσχει σε κανένα διάλογο με το υπουργείο Παιδείας πάνω στο νόμο-πλαισίο που είχε δώσει στη δημοσιότητα η Γιαννάκου τον περασμένο Ιούνη; Επομένως, μόνο για τον εαυτό τους μιλούν και για κανέναν άλλο. Και βέβαια, πρόθεσή τους είναι να προσφέρουν άλλοθι στην κυβέρνηση, για να ισχυριστεί ότι εξάντλησε όλα τα περιθώρια διαλόγου και πλέον πρέπει να νομοθετήσει.

Δεύτερο. Αυτή τη στιγμή το φοιτητικό κίνημα αγωνίζεται ενάντια στην πρωθυπουργή του άρθρου 16 του Συντάγματος. Μια διαδικασία που ήδη γίνεται στη Βουλή και έχει σχεδιαστεί να ολοκληρωθεί μέχρι τα τέλη Μαρτή. Για ποιον Ιούνη, λοιπόν, κάνουν λόγο οι πρυτάνεις; Και γιατί στη συνέντευξη τους δεν είπαν τίποτα για το άρθρο 16;

Κατήφορος

Χρόσιμη και αποκαλυπτική ήταν η συζήτηση που έγινε στο Πολυτεχνείο την περασμένη Δευτέρα για την Παλαιστίνη. Αν δεν κάνουμε λάθος, ήταν η πρώτη φορά που σε δημόσια εκδήλωση στην Ελλάδα συμμετείχε και εκπρόσωπος του ρεύματος του πολιτικού Ισλάμ, που απηχούσε τις απόψεις της Χαμάς. Ετσι, όποιος παρακολούθησε τη διαδικασία είχε την ευκαιρία να αντιληφθεί πολλά για τη διαπόλη που γίνεται σήμερα στην Παλαιστίνη, που έρχεται σαν αποτέλεσμα των αλλαγών που έχουν συντελεστεί τα τελευταία χρόνια στην παλαιστινιακή κοινωνία και την πολιτική σκηνή της.

Το λέμε ευθέως: ήταν θλιβερή, απογοπευτική και σε ορισμένες περιπτώσεις εξοργιστική η στάση των εκπροσώπων του Λαϊκού και του Δημοκρατικού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ιδιαίτερα του δεύτερου). Σε μια συζήτηση που κράτησε περισσότερο από δυο ώρες υπέστησαν μια κατά κράτος ήττα, κι αυτό όχι λόγω των προσωπικών ικανοτήτων του εκπροσώπου της Χαμάς, αλλά επειδή ο λόγος τους ήταν γεμάτος οπορτουνιστικές υπεκφυγές και η στάση τους πρόδιδε ίσες αποστάσεις από τον αμερικανόδουλο Αμπάς και την σε αποκλεισμό ευρισκόμενη κυβέρνηση της Χαμάς.

Εντύπωση μας έκανε η ιερή οργή τους, όταν ο εκπρόσωπος της Χαμάς, αναφερόμενος στην PLO, που στενάζει από τη δικτατορική διακυβέρνηση της Φατάχ και δεν αντιπροσωπεύει με δημοκρατικό τρόπο τους ανά την υφήλιο Παλαιστίνιους, είπε: Η PLO ή θα μεταρρυθμιστεί δημοκρατικά ή θα πεθάνει. Και δεν θα θερευεί στη συντέλεια του κόσμου επειδή θα πεθάνει. Οι άνθρωποι πεθαίνουν, οι ιδέες ζουν. Εδειχναν καθαρά ότι προσκυνούν την PLO, επειδή η Φατάχ τους έχει δώσει από παλιά ένα μικρό ρόλο. Κάτι που δεν ενδιαφέρει τη Χαμάς, η οποία αντλεί τη δύναμη και την πολιτική της νομιμοποίηση από τις λαϊκές μάζες της Παλαιστινιακής κοινωνίας. Η πρόκληση του ισλαμιστή πανεπιστημιακού έμεινε αναπάντηπη επί της ουσίας. Το μόνο που υπήρξε ως απάντηση ήταν μια θεσμολαγνική πθικολογία, που προσπαθούσε να αντλήσει δικαίωση από το παρελθόν της PLO και όχι από το παρόν της. Λες και μπορεί ποτέ το παρελθόν να επισκιάσει το παρόν και πολύ περισσότερο να το καθορίσει.

Στο σημείο αυτό μας θύμισαν μερικούς δικούς μας (κατά δίλωσή τους) ακροαριστερούς, που επιμένουν πως η μόνη σωστή τακτική για την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος είναι η προσπάθεια για αλλαγή των συσχετισμών στους σαπισμένους, αστικοποιημένους και γραφειοκρατικά ελεγχόμενους θεσμούς του επίσημου συνδικαλιστικού συστήματος. Μάλλον, όμως, με κατανόση πρέπει να δούμε τους «δικούς μας». Οταν ιστορικές δυνάμεις του Παλαιστινιακού κινήματος δε μπορούν να αντιληφθούν ότι οι μεγάλες αλλαγές που έχουν συντελεστεί στην Παλαιστίνη την τελευταία εικοσαετία θα πρέπει να βρουν την οργανωτική τους έκφραση σε νέα μορφώματα, πώς να το αντιληφθούν μικρές πολιτικές ομάδες σε μια χώρα κι ένα κίνημα που χαρακτηρίζονται από την κοινωνική ακινησία;

Κανένας θεσμός δεν είναι αιώνιος. Οι θεσμοί παρακολουθούν την ταξική πάλη και παίρνουν τη μορφή τους ανάλογα με τους συσχετισμούς που αυτή δημιουργεί. Οι ριζοσπαστικές κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις είναι εκείνες που σε κάθε ιστορική περίοδο πρέπει να παίρνουν την πρωτοβουλία της αμφισβήτησης και του γκρεμίσματος των γερασμένων θεσμών, για ν' ανοίξει ο δρόμος για τη δημιουργία νέων, που θ' ανταποκρίνονται στις νέες απαιτήσεις του αγώνα.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 22